

ΠΑΣΟΚ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ

Τώρα – Μαζί – Μπορούμε

- Αλλαγή Σελίδας με Σταθερότητα και Ασφάλεια
- Ανάπτυξη με Κοινωνική Δικαιοσύνη
- Ισχυρές Κυβερνήσεις με Εθνική Συνεννόηση
- Προοδευτική Ελλάδα με τις αναγκαίες Διαρθρωτικές Αλλαγές
- Ισχυρή Ευρωπαϊκή Ένωση με Ισότιμο Μέλος την Ελλάδα

Ενότητες: Α. Διεθνές Περιβάλλον

Β. Ευρωπαϊκή Ένωση

Γ. Αναπτυξιακό Μοντέλο - Οικονομία

Δ. Κράτος – Δημόσια Διοίκηση – Αυτοδιοίκηση

Ε. Κοινωνική Πολιτική

ΣΤ. Υγεία

Ζ. Παιδεία

Η. Έρευνα

Θ. Περιβάλλον

Ι. Πολιτικό Σύστημα

A. 10 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Εισαγωγή

Η Ελλάδα είναι η χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και του ΝΑΤΟ που βρίσκεται στην πλέον ευαίσθητη, ασταθή και δυνητικά συγκρουσιακή περιοχή του ευρωπαϊκού και παγκόσμιου συστήματος. Η κρίση στην Ουκρανία και οι παρενέργειές της, η οξυνόμενη κρίση στη Μέση Ανατολή, με τη συνεχιζόμενη εμφύλια σύγκρουση στη Συρία και την άνοδο των τζιχαντιστών του Ισλαμικού Κράτους (IS) και τις θηριωδίες που αυτό διαπράττει, η αστάθεια στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή, τα εσωτερικά και εξωτερικά προβλήματα της Τουρκίας, η οικονομική αστάθεια στη Ρωσία, ο γενικότερος κατακερματισμός του παγκόσμιου συστήματος, η όξυνση του πολιτικού και οικονομικού εθνικισμού, η παγκόσμια οικονομική αβεβαιότητα, οι δημογραφικές ανακατατάξεις και οι ανακατατάξεις στην παγκόσμια κατανομή οικονομικών δραστηριοτήτων, η άναρχη παγκοσμιοποίηση, οι διευρυνόμενες μεταναστευτικές ροές και οι περιβαλλοντικές απειλές, θέτουν την Ελλάδα μπροστά σε κρίσιμες προκλήσεις, σε διλήμματα και επιλογές. Οι εξωτερικοί κίνδυνοι και οι απειλές πολλαπλασιάζονται.

Το ΠΑΣΟΚ-Δημοκρατική Παράταξη είναι η πατριωτική δύναμη που, με καθαρές θέσεις, συγκεκριμένο πρόγραμμα και στρατηγική, μπορεί να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις, να διαχειριστεί τα προβλήματα και να επεξεργαστεί λύσεις, να προασπίσει με τον καλύτερο τρόπο τα ελληνικά συμφέροντα, εκκινώντας από την ισχυροποίηση της θέσης της χώρας τόσο εσωτερικά όσο και στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η οικονομική κρίση δεν πρέπει και δεν μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο για την ενίσχυση του ευρωπαϊκού, περιφερειακού και διεθνούς ρόλου της Ελλάδας. Η Ελλάδα διαθέτει σημαντικά πλεονεκτήματα όπως τη θέση της στην ΕΕ, τη γεωγραφική της θέση, την πολιτισμική της κληρονομιά, τον Ελληνισμό της διασποράς, τη διεθνούς εμβέλειας ναυτιλία της.

Θέσεις

1. Να αναδείξουμε την Ελλάδα σε συντελεστή ειρήνης, σταθερότητας και συνεργασίας, με συνεχώς εκσυγχρονιζόμενη πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, που θα αξιοποιεί όλες τις ευκαιρίες για την προώθηση των βασικών δημοκρατικών αξιών και των εθνικών συμφερόντων, με νέα μέσα και νέες μορφές δράσης, σε συνάρτηση και με αξιοποίηση της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ/ΚΕΠΑΑ) της ΕΕ. Αξιοποιώντας δημιουργικά το πλαίσιο της Ένωσης, μπορούμε προωθήσουμε μια πολυδιάστατη, πολυδύναμη εξωτερική πολιτική.

2. Να προωθήσουμε την ενσωμάτωση των χωρών της περιοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση εφόσον αυτές εκπληρώνουν τις αναγκαίες προϋποθέσεις («κριτήρια Κοπεγχάγης»). Να προωθήσουμε όλες τις μορφές και τις διαδικασίες διαπεριφερειακής συνεργασίας και προσέγγισης των κρατών και λαών μέσω της ανάπτυξης συγκεκριμένων δράσεων και μέτρων.

3. Να αναζητήσουμε γρήγορη λύση στο πρόβλημα της ονομασίας της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ), με ρύθμιση που θα σέβεται τις ευαισθησίες και των δυο πλευρών, θα διασφαλίζει τα πάγια και διαχρονικά ελληνικά συμφέροντα, θα σέβεται την ιστορία. Η επίλυση του προβλήματος θα επιτρέψει να προωθηθεί η διαδικασία για την ένταξη της γειτονικής χώρας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, με την ενεργό υποστήριξη και της Ελλάδας.

4. Να επιδιώξουμε την επίλυση των προβλημάτων με την Τουρκία, στη βάση των αρχών του διεθνούς δικαίου, του ΟΗΕ, της καλής γειτονίας, των ειρηνικών σχέσεων συνεργασίας. Ελλάδα και Τουρκία είναι «καταδικασμένες» να συνυπάρχουν ως γεωγραφικά όμορες χώρες, και επομένως είναι επιβεβλημένο να αναπτύξουν στον υψηλότερο βαθμό σχέσεις φιλίας και συνεργασίας προς όφελος και των δυο λαών. Στην επιδίωξη αυτή θα αξιοποιήσουμε μέσα και διαδικασίες χαμηλής και υψηλής πολιτικής, διασφαλίζοντας παράλληλα όλα τα ελληνικά συμφέροντα που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο. Στη βάση αυτή, η Ελλάδα θα συνεχίσει να στηρίζει τη διαδικασία ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ.

5. Να επιδιώξουμε την πλήρη εξομάλυνση των σχέσεων Ελλάδας-Τουρκίας, προϋπόθεση για την επίλυση του προβλήματος της Κύπρου στη βάση των αρχών του ΟΗΕ και του πλαισίου της «δικοινοτικής, διζωνικής ομοσπονδίας». Η Τουρκία μπορεί να παίξει καταλυτικό ρόλο στη διαδικασία αυτή. Από την πλευρά της, η Ελλάδα θα συνεχίσει να στηρίζει ολόπλευρα την Κυπριακή Δημοκρατία στις προσπάθειές της για δίκαιη επίλυση, προς όφελος και των δυο κοινοτήτων.

6. Να εντατικοποιήσουμε τον ειρηνευτικό μας ρόλο στο χώρο της Μέσης Ανατολής, με στόχο την επίλυση των προβλημάτων και την εμβάθυνση των σχέσεών μας με τις χώρες της περιοχής, περιλαμβανομένων του Ισραήλ και της Παλαιστινιακής Αρχής. Η Μέση Ανατολή θα πρέπει να μπει σταθερά σε πορεία ειρήνευσης, ανάπτυξης και δημοκρατίας. Θα εργαστούμε προκειμένου να ενεργοποιηθεί εντονότερα η Ευρωπαϊκή Ένωση για αυτόν το σκοπό. Παράλληλα, θα συνεχίσουμε την προσπάθεια για διαμόρφωση συμπληρωματικών μορφών και πλαισίων συνεργασίας με τις χώρες της περιοχής (Μ. Ανατολή, Μεσόγειος).

7. Να εμβαθύνουμε τις σχέσεις μας με τους άλλους μείζονος σημασίας πόλους του διεθνούς συστήματος (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα).

Με τις ΗΠΑ οι παραδοσιακά φιλικές συμμαχικές σχέσεις μπορούν να εμπλουτιστούν με νέο πολιτικό, οικονομικό, πολιτισμικό περιεχόμενο. Η σύναψη της Διατλαντικής

Συμφωνίας Εμπορίου και Επενδύσεων (ΤΤΙΡ), μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ, θα συμβάλει προς αυτή την κατεύθυνση.

Με τη Ρωσία οι πολλαπλοί δεσμοί φιλίας θέλουμε να αναπτυχθούν τόσο στο διμερές επίπεδο όσο και σε αυτό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη βάση του σεβασμού των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των σχέσεων καλής γειτονίας. Επιδιώκουμε, αίροντας όλα τα εμπόδια προς την κατεύθυνση αυτή, η Ρωσία να επανέλθει ως «στρατηγικός εταίρος» στη στενή συνεργασία της με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με την Κίνα οι πολιτικές και οικονομικές σχέσεις έχουν αναπτυχθεί ραγδαία τα τελευταία χρόνια και στόχος παραμένει η περαιτέρω ολόπλευρη εμβάθυνσή τους.

Με συντονισμένο τρόπο, να αναβαθμίσουμε επίσης τις σχέσεις μας με όλες τις «αναδυόμενες οικονομικές δυνάμεις» και, στο μέτρο του δυνατού, θα σταθούμε στο πλευρό όλων των χωρών, σε κάθε ήπειρο, που επιδιώκουν να βελτιώσουν την οικονομική και πολιτική τους θέση, στη βάση του σεβασμού των θεμελιωδών ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων και της χρηστής διοίκησης.

8. Να διευρύνουμε ακόμη περισσότερο το θεματικό περιεχόμενο της εξωτερικής πολιτικής της χώρας, μέσω της οικονομικής, εμπορικής και ενεργειακής διπλωματίας, της προστασίας του περιβάλλοντος και της κλιματικής αλλαγής, της αντιμετώπισης του προβλήματος της μετανάστευσης, του πολιτισμού, της ανάπτυξης και ανθρωπιστικών αποστολών. Η Ελλάδα, χώρα δίχως βεβαρημένο παρελθόν, μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στους τομείς αυτούς.

Σε συνεργασία με τους εταίρους μας στην ΕΕ να προωθήσουμε ολοκληρωμένη πολιτική για την αντιμετώπιση των νέων διεθνών απειλών και κινδύνων (τρομοκρατίας, διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος, παράνομης μετανάστευσης, cybercrime, κ.ά.).

9. Να συμβάλουμε στην κανονιστική δημοκρατική εμπλοκίωση της παγκοσμιοποίησης και αλληλεξάρτησης, ώστε η διαδικασία αυτή να «ελέγχεται» από τις πολιτικές δυνάμεις και να παράγει επωφελή για όλους αποτελέσματα. Στο πλαίσιο αυτό, αναγκαία είναι η αναμόρφωση των διεθνών πολιτικών και οικονομικών θεσμών, ώστε να αντανακλούν τις σημερινές παγκόσμιες πολιτικές και οικονομικές πραγματικότητες.

10. Να ενισχύσουμε την αμυντική θωράκιση της χώρας με την προώθηση των στόχων και προτεραιοτήτων που προαναφέρθηκαν, αλλά και με τη διατήρηση ισχυρής δύναμης αποτροπής. Οι ένοπλες δυνάμεις να αναπτυχθούν ώστε να ανταποκρίνεται πλήρως στις σύγχρονες προκλήσεις, τους κινδύνους και τις απειλές που αντιμετωπίζει η χώρα, σε ευρύτερο πλαίσιο εξορθολογισμού και επαναπροσδιορισμού στόχων και μέσων.

B. 10 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ, ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΤΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ

Εισαγωγή

Η ενοποιημένη Ευρώπη όπως την ξέρουμε είναι θεσμικά και πολιτικά ατελής. Δεν είναι επαρκώς δημοκρατική, ενώ κυριαρχείται εν πολλοίς από πολιτικές που δεν συμβάλλουν ισόρροπα και συμμετρικά στην ανάπτυξη του Ευρωπαϊκού χώρου και στην κατανομή των ωφελειών από την ενοποίηση. Θέλουμε, επομένως, περισσότερο ενοποιημένη Ευρώπη, μίαν άλλη, καλύτερη Ευρώπη. *Μια Ευρώπη (Ευρωπαϊκή Ένωση) ως κοινότητα αξιών και σύστημα συνοχής και αλληλεγγύης που θα λειτουργεί ως θεσμός μεγιστοποίησης της κοινωνικής ευημερίας και εμβάθυνσης της πολιτικής δημοκρατίας για όλους τους πολίτες. Μια Ευρώπη ενεργό παράγοντα σταθερότητας και ειρήνης στο διεθνές σύστημα.* Θέλουμε την περισσότερη Ευρώπη όχι ως ιδεολογικό στόχο, αλλά ως αναγκαιότητα και προϋπόθεση ώστε να ξεπεράσει η Ελλάδα οριστικά και τελεσίδικα τον κύκλο των κρίσεων και να εδραιώσει μια ισχυρή θέση στο παγκοσμιοποιημένο σύστημα. Στη λογική αυτή, η αναπόφευκτη εκχώρηση κυριαρχίας για την εμβάθυνση της ενοποίησης επιτρέπει στην Ελλάδα να ανακτήσει διαπραγματευτική δύναμη στο περιφερειακό και διεθνές σύστημα.

Η κρίση της Ευρωπαϊκής ενοποίησης, και ιδιαίτερα της Ευρωζώνης, δεν μπορεί να ξεπεραστεί με επιστροφή στο παρελθόν. Η επιστροφή στο εθνικό κράτος δεν αποτελεί λύση, είναι αδιέξοδη. Η κρίση θα αντιμετωπιστεί με τη φυγή προς τα εμπρός, με περισσότερη ενοποίηση, αλλά με την ενεργό σύμπραξη της κοινωνίας. Η Ευρώπη δεν μπορεί να οικοδομηθεί ερήμην της κοινωνίας και των πολιτών. Θα πρέπει, επομένως, να επαναπροσδιορίσουμε το Ευρωπαϊκό Σχέδιο με την σύμπραξη των πολιτών.

Θέσεις

1. Να ολοκληρώσουμε την ONE ώστε να καταστεί γνήσια οικονομική και νομισματική ένωση, μέσω της συμπλήρωσής της με την οικονομική ένωση, τη δημοσιονομική ένωση, την τραπεζική ένωση, την κοινωνική της διάσταση και την ισχυρή διακυβέρνηση. Η γνήσια ONE θα διαθέτει μέσα, πολιτικές και δράσεις (αμοιβαιοποίηση χρέους, μεταφορές πόρων, δημοσιονομική πειθαρχία, κ.ά) που θα διασφαλίζουν την ισόρροπη κατανομή των ωφελειών για το σύνολο των χωρών μελών της Ευρωζώνης, τη συμμετρική κατανομή του κόστους προσαρμογής σε όλες τις χώρες μέλη, και τελικά την αμετάκλητη βιωσιμότητα του ενιαίου νομίσματος, του ευρώ. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να ξαναδοούμε το ρόλο και την αποστολή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

2. Να αναπτύξουμε τις πολιτικές και τον προϋπολογισμό της ΕΕ με στόχο τη διασφάλιση της οικονομικής ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής, της σύγκλισης και τεχνολογικής πρωτοπορίας, αλλά και ισχυρής θέσης στην παγκόσμια ανακατανομή οικονομικών δραστηριοτήτων. Η Ένωση θα πρέπει να αποκτήσει νέες ουσιαστικές αρμοδιότητες σε κρίσιμα πεδία, όπως τον κοινωνικό τομέα, τον τομέα της φορολογίας, της απασχόλησης, της βιομηχανίας και των ψηφιακών δικτύων, παράλληλα με την εμπάθυνση της εσωτερικής αγοράς, ιδιαίτερα στον τομέα των υπηρεσιών. Όλα αυτά αθροιστικά θα οδηγήσουν στη διαμόρφωση ολοκληρωμένης αναπτυξιακής πολιτικής σε επίπεδο Ένωσης, που σήμερα απουσιάζει, χωρίς να ακυρώνονται οι επιμέρους πολιτικές των κρατών μελών. Ο προϋπολογισμός της ΕΕ οφείλει να αποκτήσει τους πόρους που θα επιτρέψουν στην Ένωση να χρηματοδοτήσει τις πολιτικές της.

3. Να ενισχύσουμε τον διεθνή ρόλο της ΕΕ. Η Ένωση θα πρέπει σταδιακά να αποκτήσει πλήρη αρμοδιότητα στους τομείς της εξωτερικής πολιτικής, ασφάλειας και άμυνας, με σκοπό την προώθηση των αξιών της, τη μεγιστοποίηση της ικανοποίησης των συμφερόντων της, την προστασία των κρατών μελών της, τη δημοκρατική κανονιστική πλαισίωση της παγκοσμιοποίησης.

4. Να προωθήσουμε την πολιτική ένωση, με ισχυρούς κεντρικούς θεσμούς δημοκρατικά νομιμοποιημένους. Η Ένωση θα πρέπει να αποκτήσει, επιτέλους, κεντρική, συνεκτική κυβέρνηση, δημοκρατικά νομιμοποιημένη. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να αναδειχθεί στον ουσιαστικό θεσμό έκφρασης της δημοκρατίας σε επίπεδο ΕΕ, ενώ παράλληλα θα πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων στην ενοποιητική διαδικασία.

5. Να επαναπροσδιορίσουμε το Ευρωπαϊκό Σχέδιο με όλα τα παραπάνω στοιχεία, με τη μορφή ενός νέου *Συμβολαίου* για την Ευρωπαϊκή ενοποίηση, που θα αποτυπωθεί σε μια νέα συνταγματική Συνθήκη, μέσα από διαφανείς, δημοκρατικές διαδικασίες. Επιθυμητό είναι το νέο Ευρωπαϊκό Σχέδιο να συμπεριλάβει όλες τις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως, αν αυτό δεν είναι εφικτό, θα πρέπει να υλοποιηθεί σε επίπεδο χωρών μελών της Ευρωζώνης. Η εμπάθυνση της ενοποίησης θα επιτρέψει στην Ένωση να προχωρήσει και στη διεύρυνσή της με όλες τις υποψήφιες χώρες για ένταξη.

6. Να αναδείξουμε το κοινωνικό πρόσωπο της Ευρώπης, μέσω της έμφασης στα κοινωνικά δικαιώματα, και όχι μόνο στις οικονομικές ελευθερίες. Να ισχυροποιηθούν και να συγκλίνουν οι κοινωνικές πολιτικές, μέσω ενός Ευρωπαϊκού συστήματος επιδότησης νέων θέσεων εργασίας. Να εξασφαλιστεί η πρόσβαση κάθε νέου στην εργασία ή στην επιμόρφωση/κατάρτιση. Να υιοθετηθεί ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και προσιτό κόστος εκπαίδευσης, στέγασης, υγειονομικής περίθαλψης και φροντίδας για όλους.

7. Να βοηθήσουμε ώστε να ανακτήσει η Ευρώπη την παγκόσμια πρωτοπορία στον τομέα της πράσινης οικονομίας. Να γίνουν επενδύσεις στην αειφόρο ανάπτυξη, για την προστασία της φύσης και των φυσικών πόρων, για την καταπολέμηση της ρύπανσης, για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Να μειωθούν οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, να αυξηθεί η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, να διασφαλιστεί πρόσβαση στη χρήση της ενέργειας για τον καθένα. Να αναδειχθεί η στρατηγική σημασία της γεωργίας και της αλιείας για τις κοινωνίες μας, προωθώντας παράλληλα μια βιώσιμη και ακμάζουσα αγροτική ανάπτυξη.

8. Να προωθήσουμε την καινοτομία, την έρευνα, την κατάρτιση, την έξυπνη εκβιομηχάνιση. Οι επενδύσεις στην εκπαίδευση, την έρευνα και την τεχνολογία να μπορούν να υπερβαίνουν τους δημοσιονομικούς περιορισμούς της ΟΝΕ. Να εξασφαλιστούν μεγαλύτερα περιθώρια ελιγμών για τις επενδύσεις μέσω των εθνικών προϋπολογισμών, αξιοποιώντας τους φυσικούς πόρους κάθε χώρας και τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να λειτουργεί ως δανειστής ύστατης καταφυγής όχι μόνο των τραπεζών αλλά και των κρατών.

9. Να εξασφαλίσουμε την ισότητα και να ενδυναμώσουμε τα δικαιώματα της γυναίκας και την ισότητα των φύλων. Να αντιμετωπιστεί η ανισότητα στις αμοιβές, η βία κατά των γυναικών, η αντιπαράθεση της οικογενειακής με την επαγγελματική ζωή. Να καταπολεμηθούν ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, ο σεξισμός, η ομοφοβία, η τρανσφοβία, η μισαλλοδοξία, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ένα ασφαλές περιβάλλον για κάθε Ευρωπαίο πολίτη.

10. Να κατοχυρώσουμε την Ευρώπη της διαφορετικότητας και της πολυμορφίας. Να υψωθεί ανάχωμα στις προκαταλήψεις, διασφαλίζοντας την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών. Κανένας να μην κινδυνεύει να χάσει την εργασία του εξαιτίας του χρώματός του, του σεξουαλικού του προσανατολισμού, της θρησκείας του, των πολιτικών του απόψεων, της ηλικίας του, της αναπηρίας του. Να διαμορφωθεί κοινή Ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική, να ιδρυθεί Ευρωπαϊκό Ταμείο Μετανάστευσης και να υπάρξουν προστατευόμενα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γ. 20 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εισαγωγή

Η υλοποίηση των δημοσιονομικών στόχων της χώρας, οφείλει να συνοδεύεται από διαρκή και σκληρή διαπραγμάτευση για τη βελτίωση των όρων των δανειακών συμβάσεων και τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους. Η χώρα θα βγει οριστικά από την κρίση συνεχίζοντας την Ευρωπαϊκή πορεία της, χωρίς ανάγκη εξάρτησης από δανειακές συμβάσεις στο μέλλον. Ωστόσο, η χώρα πρέπει να περάσει από μια φάση κρίσης σε μια φάση κανονικότητας.

Το Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης του ΠΑΣΟΚ έχει προοδευτικό πολιτικό πρόσημο. Είναι σχέδιο μιας ευρύτερης «από τα κάτω» συμφωνίας, μιας ευρείας δημοκρατικής κοινωνικής διαπραγμάτευσης με τις δυνάμεις της παραγωγής και της εργασίας. Μια κοινωνικά προοδευτική πρόταση αλλαγών που οφείλει να εξηγήσει με σαφήνεια και τεκμηρίωση το γιατί, το πώς, το πότε και με ποιους, ώστε να ξέρουν όλοι ποιος χάνει και ποιος κερδίζει από τις αλλαγές, πώς κατανέμονται τα βάρη και τα οφέλη, πώς συμμετέχουν ακριβοδίκαια όλοι στο κοινωνικό και οικονομικό τους μέρισμα. Ο ιδεολογικός, αξιακός και πολιτικός πυρήνας αυτού του προγραμματικού πλαισίου αρθρώνεται σε μια συμπληρωματική δέσμη μεγάλων ανακατανομών ισχύος, πόρων και ευκαιριών: από την παρασιτική, χρηματιστική οικονομία στην πραγματική παραγωγή, από τη συσσώρευση υπερκερδών στις παραγωγικές επενδύσεις, από την οικονομία των εισοδηματιών στην οικονομία των καινοτόμων επιχειρηματιών, από τα εύκολα κέρδη στη σκιά του πελατειακού κράτους και της ανομίας στην επένδυση στους εργαζομένους και στο γενικό συμφέρον, από τα κλειστά συστήματα και την εσωστρέφεια στον δίκαιο ανταγωνισμό και στην εξωστρέφεια, από την παρεοκρατία και τα άδικα προνόμια στην αξιοσύνη και τις ίσες ευκαιρίες.

Η νέα ιδρυτική σχέση του ΠΑΣΟΚ με τον κόσμο της παραγωγής και της εργασίας «κοινωνικοποιεί» το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης. Το ΠΑΣΟΚ επαναθεμελιώνει τους ιστορικούς του δεσμούς με την οργανωμένη εργασία και την παραγωγική επιχειρηματικότητα και διευρύνει τα όρια της συμμετοχής στις συλλογικές αποφάσεις με την εκπροσώπηση των περισσότερο επισφαλών και πολιτικά/συνδικαλιστικά ανεκπροσώπητων ομάδων εργαζομένων. Οι κοινωνικοί εταίροι γίνονται ενεργό μέρος της οικονομικής προσαρμογής και ανασυγκρότησης στο πλαίσιο αμοιβαίας εμπιστοσύνης και κοινών προσδοκιών που επιβεβαιώνονται διαρκώς με την επίτευξη των συλλογικών στόχων. Η εθνική συμφωνία ανασυγκρότησης είναι το Νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο μεταξύ Κράτους-Κεφαλαίου-Εργασίας, με σαφείς μεσομακροπρόθεσμες δεσμεύσεις και υποχρεώσεις που βαθμιαία «αποζημιώνουν» για τις θυσίες της προσαρμογής, στη βάση κοινώς αποδεκτών, προκαθορισμένων στόχων.

Το διακύβευμα του νέου μοντέλου ανάπτυξης αποτυπώνεται στην έννοια της κοινωνικής συνοχής. Όπως αυτή εμπεδώνεται μέσα από το δικαίωμα στην εργασία και στην ασφάλεια. Τις προϋποθέσεις της ανασυγκρότησης ακολουθούν οι τρεις βασικοί πυλώνες του νέου μοντέλου ανάπτυξης:

Θέσεις

1. Να θεμελιώσουμε το νέο μοντέλο ανάπτυξης σε τρεις βασικούς πυλώνες:

- Εξωστρέφεια: αύξηση ανταγωνιστικότητας, στροφή στις εξαγωγές και τις επενδύσεις.
- Καινοτομία: κονδύλια για έρευνα και ανάπτυξη (ιδιωτικά και δημόσια), παραγωγική αξιοποίηση έρευνας, καινοτόμα επιχειρηματικότητα, αύξηση παραγωγικότητας.
- Επιτάχυνση: μείωση γραφειοκρατίας, επιτάχυνση στις διαδικασίες και στην απονομή δικαιοσύνης, πάταξη πολυνομίας.

2. Να κατοχυρώσουμε την επιτυχή μετάβαση της χώρας στην επόμενη φάση του προγράμματος προσαρμογής, δηλαδή στην προληπτική γραμμή πίστωσης (ECCL), έπειτα από τη δίμηνη παράταση του υφιστάμενου προγράμματος, η οποία θα επιτρέψει την έξοδο της χώρας στις αγορές. Αυτό προϋποθέτει την επιτυχή ολοκλήρωση της τελευταίας διαπραγμάτευσης με την τρόικα, η οποία βρίσκεται σε εκκρεμότητα. Μόνο η συντεταγμένη και κοινά συμφωνημένη με τους εταίρους μας προσπάθεια θα επιτρέψει την τελική έξοδο από το μνημόνιο και την επαναφορά στη θεσμική κανονικότητα της χώρας.

3. Να επιτύχουμε την τελική ρύθμιση του ελληνικού χρέους. Με μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού, πετύχαμε το στόχο των πρωτογενών πλεονασμάτων. Η χώρα θα πρέπει να συνεχίσει να επιτυγχάνει τους στόχους της στα έσοδα. Ωστόσο, οι στόχοι αυτοί θα πρέπει κατά το προσεχές χρονικό διάστημα να αναθεωρηθούν προς τα κάτω και να δοθεί περισσότερο οξυγόνο στην ελληνική οικονομία. Για να συντελεστεί αυτό, απαιτείται γενναία ρύθμιση του ελληνικού χρέους, μέσω της μείωσης των μέσων επιτοκίων και της παράτασης του μέσου χρόνου αποπληρωμής. Αυτή η ενέργεια, η οποία στην πράξη συνιστά «κούρεμα» αλλά δεν θα είναι μονομερής και καταστροφικά επιθετική, θα κατοχυρώσει τη μετάβαση της χώρας σε νέα φάση ανασυγκρότησης.

4. Να διαμορφώσουμε ένα Εθνικό Φορολογικό Σύστημα διαφανές, το οποίο να διασφαλίζει ευρύτερες συναινέσεις ως προς την κατανομή των βαρών. Έπειτα από την εφαρμογή μιας φορολογικής πολιτικής έκτακτου χαρακτήρα, με ασφυκτικούς δημοσιονομικούς στόχους και συχνές μεταβολές συντελεστών, η χώρα χρειάζεται ένα Εθνικό Φορολογικό Σύστημα. Η κοινωνική ανισότητα μειώνει τις αναπτυξιακές προοπτικές της οικονομίας. Η σταθερότητα και η διαφάνεια του φορολογικού πλαισίου είναι ενδεχομένως περισσότερο σημαντικές παράμετροι από το μείγμα και το ύψος των φορολογικών συντελεστών και πρέπει να κατοχυρωθεί μέσω πολιτικών συναινέσεων αλλά και θεσμικών παρεμβάσεων.

5. Να αναδιοργανώσουμε τον ελεγκτικό μηχανισμό. Καμιά φορολογική αναμόρφωση δεν θα έχει αποτελέσματα εφόσον δεν την εγγυάται ένας αξιόπιστος, σύγχρονος και ανεξάρτητος φοροελεγκτικός μηχανισμός, μακριά από κομματικές επιρροές και εξαρτήσεις. Η συγκρότηση αποτελεσματικού φορολογικού μηχανισμού αποτελεί και προϋπόθεση εμπέδωσης κοινωνικής δικαιοσύνης. Συγκεκριμένα, για τη φορολογία ακινήτων προτείνονται φοροελαφρύνσεις για όσους έχουν χτυπηθεί περισσότερο από την κρίση (αποδεδειγμένα άνεργοι, άτομα με αναπηρίες, κ.ά.), ενώ για τη φορολογία εισοδήματος προτείνονται η επιβολή νέων φορολογικών συντελεστών αλλά και ειδικές προβλέψεις και

προστασία για εκείνους που πλήττονται περισσότερο από την κρίση (με τη μορφή περιορισμένων και στοχευμένων φοροαπαλλαγών).

6. Να αντλήσουμε μεγαλύτερη ρευστότητα από το τραπεζικό σύστημα, με στόχο την πλήρη ανάταξη των δυνατοτήτων της ελληνικής οικονομίας. Η μεγάλη πρόκληση στις νέες συνθήκες είναι η επίτευξη των αντικρουόμενων φαινομενικά στόχων, όπως η ευστάθεια του τραπεζικού συστήματος, μέσω προσεκτικών χρηματοδοτήσεων και αυξημένων προβλέψεων επισφαλειών, με την ανάγκη αποκατάστασης της ρευστότητας και χρηματοδότησης νέων ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων της οικονομίας. Οι τράπεζες καλούνται να στραφούν στη χρηματοδότηση των ανταγωνιστικών τομέων της οικονομίας (γεωργία, ναυτιλία, τουρισμός, καινοτόμος μεταποίηση, ΑΠΕ), και όχι των μη ανταγωνιστικών. Στην επόμενη φάση, θα πρέπει να στοχεύσουμε στην αύξηση της ρευστότητας για την επαρκή χρηματοδότηση της ελληνικής οικονομίας. Θα πρέπει να εστιάσουμε στην αύξηση του ανταγωνισμού μεταξύ των τραπεζών, μέσω της δημιουργίας ευνοϊκών συνθηκών για την ίδρυση μικρών συνεταιριστικών τραπεζών, σε επιδοτήσεις επιτοκίων για τις νεοσύστατες επιχειρήσεις, σε εναλλακτικά τραπεζικά εργαλεία χρηματοδότησης (εγγυοδοτήσεις πελατών), στην ενίσχυση των εξαγωγικών πιστώσεων αλλά και του χρόνου πίστωσης μεταξύ επιχειρήσεων, καθώς και σε νέους, πιο αποτελεσματικούς κανόνες στον Τειρεσία.

7. Να αναθεωρήσουμε το υφιστάμενο πλαίσιο αναδιάρθρωσης προβληματικών δανείων, με στόχο ολοένα και περισσότερα δάνεια να ρυθμιστούν προωθώντας την άμεση αποκατάστασή τους στο ενεργητικό και παθητικό των τραπεζών, με στόχο την παροχή προστασίας προς τα χαμηλότερα εισοδήματα. Επιχειρήσεις και νοικοκυριά χρειάζονται ένα σύστημα αναδιάρθρωσης δανείων το οποίο θα τους επιτρέψει να αναπνεύσουν, ωφελώντας ταυτόχρονα την οικονομία. Φυσικά, αυτό το σύστημα δεν θα πρέπει να υποτιμά τους λεγόμενους «καλοπληρωτές», οι οποίοι, μέσα σε αντίξοες συνθήκες, κατάφεραν να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους. Θα προωθήσουμε, συνεπώς, σε συνεργασία με τους εταίρους μας και με τον τραπεζικό τομέα, ένα καθολικό σύστημα αναδιάρθρωσης για τα κόκκινα δάνεια, τόσο τα επιχειρηματικά όσο και τα στεγαστικά, το οποίο θα συμβάλει την αναπτυξιακή προοπτική αλλά και την κοινωνική συνοχή.

8. Να δώσουμε έμφαση στις άμεσες ξένες επενδύσεις, οι οποίες είναι αναγκαίες για να μπορέσει η χώρα μας να περάσει σε νέο μοντέλο ανάπτυξης. Σε αυτό το πλαίσιο, το υπάρχον πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων θα πρέπει να υλοποιηθεί με μεγαλύτερη ταχύτητα και αξιοπιστία, με εξαίρεση κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις, ώστε να αντληθεί η αναγκαία χρηματοδότηση για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

9. Να ενισχύσουμε τον ανταγωνισμό και να πατάξουμε κάθε μορφής καρτέλ και ολιγοπώλια, ώστε οι τιμές να μη βρίσκονται σε τεχνητά υψηλά επίπεδα και να αυξηθεί η αγοραστική δύναμη του έλληνα καταναλωτή και των επιχειρήσεων. Δεσμευόμαστε να προωθήσουμε δέσμη μέτρων που θα ωθήσουν: στην ισχυροποίηση και περαιτέρω ανεξαρτησία της επιτροπής ανταγωνισμού, στην ενδυνάμωση της συνεργασίας της με τις συναφείς αρμόδιες υπηρεσίες και παρατηρητήρια, στην ενοποίηση και το συντονισμό της ρυθμιστικής πολιτικής μεταξύ των διαφορετικών Αρχών. Προτείνουμε την εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων πάταξης του αθέμιτου ανταγωνισμού, προστασίας των καταναλωτικών

δικαιωμάτων, καθώς και περαιτέρω διαμόρφωσης ενός σύγχρονου εποπτικού μηχανισμού αγοράς.

10. Να αξιοποιήσουμε στο ακέραιο τα χρήματα του λεγόμενου Νέου ΕΣΠΑ, του ΣΕΣ, με στόχο τη μείωση της ανεργίας και την αναπτυξιακή προσπάθεια. Οφείλουμε όμως να μην αφήσουμε ούτε μικρό κομμάτι αυτών των ποσών να πάνε χαμένα. Δεν είναι μόνο ζήτημα πολιτικής βούλησης αλλά επίσης και διαχειριστικής επάρκειας. Της δυνατότητας, δηλαδή, του κρατικού μηχανισμού να μειώσει τα γραφειοκρατικά εμπόδια και να σχεδιάσει τα εξειδικευμένα αυτά προγράμματα με τέτοιο τρόπο ώστε να κατοχυρώνεται η πλήρης απορρόφησή τους με τρόπο συμβατό με το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας.

11. Να επανεξετάσουμε τη στόχευση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Οι ελληνικοί προϋπολογισμοί είναι σαφώς μειωμένοι σε σχέση με την περίοδο πριν από το 2010, όπως και τα διαθέσιμα ποσά μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων με στόχο την αναπτυξιακή προσπάθεια. Τα ποσά αυτά θα αυξηθούν μέσω της επιστροφής της χώρας σε αναπτυξιακή τροχιά. Ωστόσο, τα υφιστάμενα ποσά θα πρέπει να διατεθούν με πιο αποτελεσματικό τρόπο, με το μεγαλύτερο δυνατό κοινωνικό και οικονομικό «πολλαπλασιαστή», καθώς και με συμβατότητα με τους κλάδους στους οποίους θα πρέπει να στηριχθεί η αναπτυξιακή προσπάθεια.

12. Να κατοχυρώσουμε την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και τη μετάβαση σε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο, βασισμένο στην προσφορά αγαθών που στηρίζει την εξαγωγική δραστηριότητα και τις ιδιωτικές επενδύσεις. Η οικονομική πολιτική πρέπει να διοχετεύσει τους παραγωγικούς πόρους της χώρας στους εξαγωγικούς τομείς, με προσφορά προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής ποιότητας και τεχνογνωσίας. Το πραγματικό πρόβλημα της Ελλάδας σε παραγωγικό επίπεδο ήταν και παραμένει ότι το ανταγωνιστικό και εξωστρεφές τμήμα της οικονομίας ήταν συγκριτικά ατροφικό σε σχέση με το διογκωμένο και μη ανταγωνιστικό τμήμα των μη εμπορεύσιμων κλάδων. Παρά το γεγονός ότι κανείς δεν πρέπει να υποβαθμίζει τη μεγάλη άνοδο στην ποιότητα ζωής μας τα τελευταία τριάντα χρόνια, θα ήταν αδόκιμο να μην αποδεχούμε ότι τα οικονομικά της χώρας μας παρουσίαζαν ανέκαθεν αυτό το πρόβλημα. Ειδικά η ανάπτυξη της περασμένης δεκαετίας βασίστηκε στην κατανάλωση και σε μια υπερχρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα από το κράτος και από τα παράδοξα χαμηλά επιτόκια της μετά-ONE εποχής. Οι αδυναμίες του παραγωγικού προτύπου αποτυπώνονται στην πορεία του ελλείμματος στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών από την ένταξη στην ONE και μετά. Εκεί, συνεπώς, που θα κριθεί η συνολική προσπάθεια για μετασχηματισμό της οικονομίας είναι στη δέσμη κινήτρων και αντικινήτρων που θα δρομολογηθούν, ώστε να διευκολυνθούν οι επενδύσεις σε νέες οικονομικές δραστηριότητες που θα υποκαταστήσουν τις εισαγωγές ή θα τονώσουν τις εξαγωγές. Θα εστιάσουμε στη διαμόρφωση και εφαρμογή συγκεκριμένων κινήτρων που θα αναδεικνύουν τις προοπτικές στον πρωτογενή τομέα αλλά και στη μεταποίηση, ή και γενικότερα σε τομείς όπου έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα.

13. Να δώσουμε έμφαση στην έννοια της καινοτομίας, η οποία ακουμπά το σύνολο των δραστηριοτήτων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα και εμπεδώνεται στην έννοια της παραγωγικότητας. Όλες οι μελέτες δείχνουν ότι η τεχνολογική καινοτομία αποτελεί το

σημαντικότερο μακροπρόθεσμο καταλύτη της ανάπτυξης. Μια Ελλάδα που έχει ανάγκη να συγκρατήσει τα «νέα μυαλά» της εντός της χώρας αλλά και να μειώσει τα επίπεδα ανεργίας δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας πρέπει να κατευθύνει τις ενέργειές της σε ένα νέο, σύγχρονο και ποιοτικό επιχειρηματικό και ερευνητικό περιβάλλον. Προτείνουμε πολιτικές για την ενίσχυση της έρευνας, της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας, όπως φορολογικά κίνητρα για ίδρυση νέων επιχειρήσεων σε τομείς υψηλής προστιθέμενης αξίας, αλλά και τη σταδιακή αποκλιμάκωση των φορολογικών συντελεστών καινοτομικών νεοφυών επιχειρήσεων, με κριτήρια όπως η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας για την αλλαγή του οικονομικού χάρτη της χώρας και την αύξηση της απασχόλησης. Επίσης, να στοχεύσουμε σε κίνητρα για προσέλκυση επιχειρηματικών κεφαλαίων που επενδύουν σε ελληνικές εταιρίες (Venture Capital funds), καθώς και στη δημιουργία Εθνικού Ταμείου Κεφαλαίων Επιχειρηματικού Κινδύνου μέσω ΣΔΙΤ για την χρηματοδότηση καινοτόμων εταιριών και, ευρύτερα, την καλλιέργεια κουλτούρας επιχειρηματικότητας και καινοτομίας.

14. Να εστιάσουμε ακόμα περισσότερο, ανεξάρτητα από μνημονιακές υποχρεώσεις, στην έννοια της «επιτάχυνσης», μέσω της μείωσης της γραφειοκρατίας, της πάταξης της πολυνομίας, της αύξησης της ταχύτητας απονομής δικαιοσύνης, της διευκόλυνσης των αδειοδοτήσεων. Παρά τα βήματα που έχουν γίνει για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης, είναι αναγκαία πολύ πιο τολμηρά βήματα. Είναι αναγκαία η ολοκλήρωση της διοικητικής μεταρρύθμισης, με προτεραιότητα στους τομείς του συντονισμού, του στρατηγικού σχεδιασμού, της αξιολόγησης των δομών και του ανθρώπινου δυναμικού, της οριστικής αντιμετώπισης της πολυνομίας, της κατοχύρωσης της διαφάνειας και της πλήρους εφαρμογής της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης για την εξάλειψη της γραφειοκρατίας. Η χώρα πρέπει να αποκτήσει δημόσια διοίκηση λιτή, αποτελεσματική και φιλοαναπτυξιακή.

15. Να εκμεταλλευτούμε το προφανές ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της χώρας, τα αγαθά της ελληνικής γης. Χρειάζεται να διασφαλιστεί επαρκής ρευστότητα για τους γεωργούς και τους κτηνοτρόφους, προκειμένου να επιτευχθεί ο εκσυγχρονισμός των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και η παραγωγή προϊόντων με ταυτότητα, εγγυημένη ποιότητα και υψηλή εμπορική αξία, αλλά και να εφαρμοστεί δέσμη μέτρων για τη μείωση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων (κόστος ενέργειας, κόστος καυσίμων, κόστος αγροτικών εφοδίων, κόστος χρηματοδότησης, κόστος ζωοτροφών). Πρέπει, επίσης, να εστιάσουμε στη διασύνδεση αγροτικής παραγωγής με τον τουρισμό, στην προώθηση της μεσογειακής διατροφής, στη λειτουργία σύγχρονων συλλογικών οργανώσεων με στόχο την δυνατότητα παρέμβασης στην εμπορία των αγροτικών προϊόντων και τη μείωση του κόστους παραγωγής, στην υποστήριξη και ενθάρρυνση νέων που επιθυμούν να ασκήσουν αγροτικό επάγγελμα, στην υποστήριξη της αλιείας και των υδατοκαλλιεργιών που αποτελούν μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα για τη χώρα μας.

16. Να επιτύχουμε το ελληνικό τουριστικό προϊόν να λάβει τη θέση που του αξίζει στον παγκόσμιο χάρτη, εστιάζοντας σε πολιτικές για μεγέθυνση της τουριστικής περιόδου και για την ποιοτική αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών. Επίσης, πρέπει να στοχεύσουμε στη σύνδεση του ελληνικού πολιτισμού με τον τουρισμό και στην ανάδειξη στοχευμένων μορφών τουρισμού όπως ο θρησκευτικός, ο ιατρικός και ο συνεδριακός τουρισμός, στον εκσυγχρονισμό και κωδικοποίηση της τουριστικής νομοθεσίας, στη διαμόρφωση μιας νέας

«επωνυμίας» για τη χώρα, στην επανατοποθέτηση της Αθήνας και του ιστορικού κέντρου στο επίκεντρο της επικοινωνιακής στρατηγικής της χώρας, στην επιτάχυνση διαδικασιών χορήγησης βίζας Σένγκεν, αλλά και στο να προωθήσουμε κίνητρα για την προσέλκυση κινηματογραφικών και άλλων διεθνών παραγωγών στη χώρα.

17. Να φέρουμε τη ναυτιλία στο επίκεντρο του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας. Δεσμευόμαστε να διαμορφώσουμε πολιτικές για την περεταίρω ανάπτυξη της κρουαζιέρας και του θαλάσσιου τουρισμού, τη σύναψη νέων διμερών ναυτιλιακών συμβάσεων, την απλοποίηση διαδικασιών διαβατηριακού ελέγχου και χορήγησης βίζας, αλλά και τις πολλαπλές χρήσεις λιμένων προς την κατεύθυνση της τουριστικής τους αξιοποίησης, την επένδυση στη ναυτική εκπαίδευση, τη διαμόρφωση συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού στην ακτοπλοΐα, την προώθηση κινήτρων για την κατασκευή και την εκμετάλλευση μαρίνων.

18. Να επενδύσουμε στις εθνικές μας υποδομές, προωθώντας βελτιωμένο θεσμικό πλαίσιο παραγωγής ιδιωτικών έργων, πλήρως ηλεκτρονικές διαδικασίες αδειοδοτήσεων, την κωδικοποίηση υφιστάμενης τεχνικής νομοθεσίας, αλλά και την ταχεία απορρόφηση τρέχοντος ΕΣΠΑ στον τομέα των υποδομών με διαφάνεια. Τα μεγάλα έργα σημαίνουν Ανάπτυξη. Λόγω της κρίσης και του περιορισμού της ρευστότητας είχαν διακοπεί. Ωστόσο, σήμερα, προτεραιότητα αποτελεί η επιτάχυνση των διαδικασιών πλήρους δρομολόγησης της ολοκλήρωσής τους.

19. Να βελτιώσουμε το αερομεταφορικό έργο, σε μια χώρα που ο τουρισμός αποτελεί τη «βαριά βιομηχανία» για την ανάπτυξη. Αυτό προϋποθέτει την αναβάθμιση των περιφερειακών αεροδρομίων, αλλά και τη διασφάλιση όρων ανταγωνιστικότητας, προσβασιμότητας, υψηλής ποιότητας και ανταγωνιστικών χρεώσεων. Στοχεύουμε, επίσης, στη διατήρηση της κυριότητας του κράτους στα δίκτυα και σε αξιοποίηση του θεσμού των συμβάσεων παραχώρησης για βασικές υποδομές. Ασφάλεια, αξιοπιστία, ταχύτητα και άνεση μεταφοράς, καθώς και περιβαλλοντική προστασία, είναι οι βασικές κατευθύνσεις της πολιτικής μας για τον Σιδηρόδρομο, που αποτελεί βασικό όχημα για τη μετεξέλιξη της χώρας σε σύγχρονο διαμετακομιστικό κέντρο και κόμβο συνδυασμένων μεταφορών, συμβάλλοντας θετικά στην εθνική οικονομία, στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, τον υγιή ανταγωνισμό και το περιβάλλον, προς όφελος του πολίτη.

20. Να συμβάλουμε στην αναβάθμιση του γεωστρατηγικού ρόλου της χώρας στην Ανατολική Μεσόγειο ως πηγή ενίσχυσης της ενεργειακής ασφάλειας της Ευρώπης και ως πυλώνα διέλευσης αγωγών φυσικού αερίου. Επίσης, να αναμορφώσουμε και να επικαιροποιήσουμε το σχέδιο διείσδυσης των ΑΠΕ με βάση τα νέα οικονομικά και τεχνολογικά δεδομένα, με γνώμονα την παραγωγή φθηνής ενέργειας και το μικρότερο κόστος για τον καταναλωτή. Η εξοικονόμηση ενέργειας, ιδιαίτερα στον κτηριακό τομέα, αποτελεί το μεγαλύτερο ανεκμετάλλευτο εθνικό κοιτάσμα ενέργειας, και ταυτόχρονα βασικό μοχλό ανάπτυξης του τομέα της οικοδομής. Ακόμη, στόχος μας είναι η επιτάχυνση όλων των διαδικασιών αξιοποίησης των εθνικών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στο σύνολο της θαλάσσιας και χερσαίας έκτασης της χώρας, η αξιοποίηση του εθνικού μεταλλευτικού πλούτου με διαφάνεια και αειφορία, καθώς και η εφαρμογή επιχειρησιακού σχεδίου άμεσης διαμόρφωσης πλαισίων για τη χρήση γης και τη χωροθέτηση επαγγελματικών και οικιστικών δραστηριοτήτων.

Δ. 10 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Εισαγωγή

Η Τρίτη Ελληνική Δημοκρατία υπήρξε η μεγαλύτερης διάρκειας περίοδος ομαλού δημοκρατικού βίου της χώρας. Η πολιτική και συνταγματική ομαλότητα διαρκούν ήδη σαράντα χρόνια, αλλά η βιωσιμότητά τους δοκιμάζεται σκληρά από την οικονομική κρίση, την ενίσχυση της άκρας Δεξιάς, τον κατακερματισμό των πολιτικών κομμάτων, την εξάπλωση παρασιτικών φαινομένων λαϊκισμού και δημαγωγίας. Παράλληλα, η θεσμική και λειτουργική διάρθρωση του Κράτους και της Δημόσιας Διοίκησης είναι επιτακτική ανάγκη να υποστηρίξουν ένα νέο οικονομικό μοντέλο με παραγωγικό βάθος, φιλικότερο στον πολίτη και στην καινοτόμα επιχειρηματικότητα, χωρίς γραφειοκρατία, διαφθορά και φορολογική ανασφάλεια. Η ουσιαστική αποκέντρωση πρέπει να ολοκληρωθεί, ώστε οι Περιφέρειες και οι Δήμοι να οργανώσουν το αναπτυξιακό τους μέλλον με βάση τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα. Το ΠΑΣΟΚ-ΔΗΠ προτείνει ένα νέο διοικητικό σύστημα, ένα σύγχρονο παρεμβατικό κράτος δημοσιονομικής σύνεσης και διαχειριστικής επάρκειας, με σκοπό την αναπτυξιακή και παραγωγική επανεκκίνηση της χώρας, καθώς και τη θεαματική βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών. Σε αυτό το πλαίσιο, η ασφάλεια των πολιτών είναι απαραίτητο δημόσιο αγαθό και συνιστά θεμελιώδη προτεραιότητα του κράτους δικαίου.

Θέσεις

1. Να διεκδικήσουμε ένα κράτος δικαίου που θα προστατεύει τον πολίτη από την αδικία και τη βία, πάντα με σεβασμό στα ατομικά δικαιώματα. Η απονομή της δικαιοσύνης πρέπει να γίνει ταχύτερη, πιο αξιόπιστη και λειτουργική. Η επιτακτική ανάγκη για αποσυμφόρηση στην απονομή της δικαιοσύνης πρέπει να δρομολογήσει ευρύτατες αλλαγές στους δικονομικούς κώδικες, με παράλληλη ενίσχυση των υλικοτεχνικών υποδομών.
2. Να δώσουμε ενισχυμένο ρόλο στις ανεξάρτητες ρυθμιστικές αρχές. Να ενοποιήσουμε επιτέλους όλες οι δημόσιες αρχές διοικητικού ελέγχου.
3. Να κατοχυρώσουμε αξιοκρατικές διαδικασίες για την πρόσληψη των δημοσίων υπαλλήλων. Να εφαρμοστεί πρόγραμμα αξιολόγησης, να περιοριστεί η διαθεσιμότητα και να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στο θέμα της κινητικότητας.
4. Να περιορίσουμε με ουσιαστικό τρόπο τη διογκωμένη γραφειοκρατία. Να καταστήσουμε το ΚΕΠ ουσιαστικό, λειτουργικό, και εντέλει αποκλειστικό, σημείο επαφής του κράτους με τους πολίτες.
5. Να θεσμοθετήσουμε την περαιτέρω αυτονομία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δίνοντας της αρμοδιότητες, αλλά και την ουσιαστική διαχείριση των πόρων που αυτή διαθέτει, μέσα από ένα σύστημα ανταποδοτικής τοπικής φορολογίας.
6. Να τολμήσουμε να υποστηρίξουμε την ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων από φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ή με κύριο άξονα αυτούς. Να θέσουμε, ωστόσο, ένα σαφές πλαίσιο, που θα διασφαλίζει την αξιοκρατία, τόσο στην

επιλογή των καθηγητών όσο και στη δυνατότητα να φοιτούν σε αυτό νέοι και νέες που θα κρίνονται με βάση τις ικανότητές τους και όχι με βάση τις εισοδηματικές τους δυνατότητες.

7. Να προσδώσουμε εξουσία στους δήμους της χώρας, η οποία δεν θα αφαιρείται, ούτε θα περιορίζεται. Για την εκχώρηση νέων αρμοδιοτήτων από το κράτος να λαμβάνονται υπόψη οι πόροι και τα μέτρα πολιτικής, ώστε να εξασφαλίζεται η επιτυχής δράση.

Οι αυτοδιοικητικές αρχές, εκτός από τη δυνατότητα να αποκτούν τοπικά δημόσια έσοδα, να ασκούν τη με βάση το Σύνταγμα δυνατότητα άσκησης φορολογικής εξουσίας. Με τον τρόπο αυτό, θα εξασφαλίζεται νομοθέτηση ορίων και θα περιορίζονται οι οικονομικές ανισότητες, μέσα από ένα πρόγραμμα αναδιανομής πόρων και εσόδων.

8. Να δώσουμε δυνατότητα στην τοπική αυτοδιοίκηση να εφαρμόζει εθνικά προγράμματα σχετικά με την παιδεία και με το σύστημα υγείας, αναλαμβάνοντας ευθύνη τόσο για το προσωπικό, όσο και για τις υποδομές που απαιτούνται.

9. Να εισαγάγουμε νέες μορφές μόνιμης απασχόλησης, που θα επιτρέπουν στους δήμους να στελεχώνονται με προσωπικό άρτια εκπαιδευμένο. Η επιλογή του προσωπικού αυτού να γίνεται με τη διεξαγωγή διαγωνισμών μέσω ΑΣΕΠ. Το νέο αυτό ρυθμιστικό πλαίσιο να περιλαμβάνει και την παροχή κινήτρων στους εργαζόμενους, ενώ σε καμιά περίπτωση να μην συνδέεται με απολύσεις. Να υπάρξει ένα πιο άμεσο και αποτελεσματικό πειθαρχικό δίκαιο.

10. Να καθιερώσουμε την αξιοποίηση των τοπικών και των εθνικών πόρων να είναι ευθύνη των αυτοδιοικητικών αρχών. Ο ρόλος του κράτους να περιορίζεται στην οικονομική ενίσχυση, και ιδιαίτερα στις επενδύσεις που ενισχύουν το συγκριτικό πλεονέκτημα κάθε περιοχής.

E. 10 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εισαγωγή

Το κράτος Πρόνοιας στην Ελλάδα αποτελεί το συλλογικό κεκτημένο της μεταπολίτευσης, με πρωταγωνιστή τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Οι θέσεις της Προοδευτικής Δημοκρατικής Παράταξης και του ΠΑΣΟΚ, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος, μας δεσμεύουν για μια προοδευτική προοπτική σε Ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, με έμφαση στην κοινωνική συνοχή, με αντίκρουση της λογικής ότι το κοινωνικό κράτος στην Ευρώπη «τελείωσε», λόγω ελλείμματος ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον.

Δεσμευόμαστε για κράτος δίκαιο και αποτελεσματικό, με αποσαφήνιση των βασικών κατευθύνσεων της κοινωνικής πρόνοιας.

Το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Παράταξη στοχεύουν στην ενίσχυση και τον επανασχεδιασμό ενός σύγχρονου ανθρωποκεντρικού και ορθολογιστικού μοντέλου κοινωνικού κράτους, που να αποτελεί μοχλό κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης, επενδύοντας στους πολίτες, με σεβασμό στην αξιοπρέπειά τους, και στην αποτελεσματική αντιμετώπιση των αναγκών τους.

Το ΠΑΣΟΚ υιοθετεί ολιστικές και ολοκληρωμένες πολιτικές για την πρόληψη των κοινωνικών κινδύνων και για την ατομική και κοινωνική ευημερία των πολιτών του. Μέρος αυτών των πολιτικών πρέπει να αφορά στοχευμένα σε ευάλωτες ομάδες που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη κοινωνικής στήριξης.

Επιδίωξή μας είναι η με ίσους αλλά και εξατομικευμένους όρους εξασφάλιση της κοινωνικής προστασίας και ένταξης των πλέον ευάλωτων και ασθενέστερων στρωμάτων και η καταπολέμηση της ανισότητας, της περιθωριοποίησης, των διακρίσεων, του στιγματισμού, του κοινωνικού αποκλεισμού.

Θέσεις

1. Να προωθήσουμε μεθόδους, τεχνικές και πρακτικές για την παροχή ίσων ευκαιριών και την ομαλή κοινωνική ενσωμάτωση ή επανένταξη ομάδων πληθυσμού όπως οι νέοι, οι άνεργοι, τα άτομα με αναπηρίες, οι μετανάστες, οι μειονότητες, οι Ρομά, κ.ά.
2. Να δώσουμε έμφαση στην κοινωνική προστασία των παιδιών και των οικογενειών τους, ατόμων με αδυναμία αυτοπροστασίας (ανήλικοι, ηλικιωμένοι, χρόνιοι πάσχοντες, άτομα με αναπηρία, θύματα βίας, εγκατάλειψης, κακοποίησης, εμπορίας ή άλλων

παράνομων πράξεων και εγκλημάτων, κ.α.), ευάλωτων ατόμων σε κατάσταση κρίσης, έκτακτης κοινωνικής ανάγκης, φτώχειας, περιθωριοποίησης, κοινωνικού αποκλεισμού, κ.ά.

3. Να δημιουργήσουμε κεντρικούς ενιαίους μηχανισμούς καταγραφής, παρακολούθησης, τεκμηρίωσης, πιστοποίησης, συντονισμού, αξιολόγησης, ενημέρωσης και διασύνδεσης των δράσεων πρόνοιας. Με κέντρο τους Δήμους, αναπτύσσουμε κοινωνικές πολιτικές και υπηρεσίες στήριξης της οικογενείας και των ευπαθών ομάδων σε τοπικό επίπεδο, με τη σύμπραξη και τη συνδρομή της κοινωνίας των πολιτών.

4. Να στοχεύσουμε στη βέλτιστη λειτουργική αναβάθμιση των δομών πρόνοιας με τη χρήση μεθόδων διοίκησης ολικής ποιότητας, επιστημονικών διαδικασιών και πρωτοκόλλων, της οριζόντιας διασύνδεσής τους και της συγχρονισμένης συνέργιας και παρέμβασης.

5. Να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες και δράσεις ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης και των δομών φροντίδας της ψυχικής υγείας (ξενώνες, κέντρα ημερήσιας φροντίδας, κατ' οίκον φροντίδα, κ.ά.), με έμφαση σε ανοικτές δομές και δράσεις κοινωνικά και τοπικά ενταγμένες.

6. Να εξασφαλίσουμε συνθήκες ευζωίας, αξιοπρεπούς και ενεργούς γήρανσης των ηλικιωμένων, ώστε να μην αντιμετωπίζονται ανεπαρκώς και απαξιωτικά σε θέματα αυτοεξυπηρέτησης, κοινωνικής φροντίδας, υγείας και ασφάλισης (ενίσχυση δομών όπως τα ΚΑΠΗ, τα ΚΗΦΗ).

7. Να έχουμε σαν οδηγό το σεβασμό της διαφορετικότητας των ανθρώπων και του πλουραλισμού των δράσεων των κοινωνικών πολιτικών που συμπληρωματικά και εξατομικευμένα θα στηρίζουν την αυτοδύναμη και αποτελεσματική κοινωνική επανένταξη των ευάλωτων ατόμων και ομάδων.

Ταυτόχρονα να εξασφαλίζουμε την ομαλή ένταξη των προσφύγων και των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, με προσήλωση στα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά και τις αναπτυξιακές πολιτικές.

8. Οικογένεια, παιδιά και τρίτη ηλικία

Να δημιουργήσουμε μηχανισμό ελέγχου και αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας των επιδοματικών πολιτικών, με έμφαση στη βελτίωση της κατάστασης του ωφελούμενου παιδιού και της οικογένειας.

Να ενισχύουμε τα προγράμματα εναρμόνισης οικογενειακών και επαγγελματικών υποχρεώσεων, τα προγράμματα και τις δομές φυλαξης παιδιών.

Να επεξεργαστούμε εθνικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας

Να καθιερώσουμε ειδική δέσμη πολιτικών για τα παιδιά που διαβιούν με οικογένειες κάτω από το όριο της φτώχειας.

Να ολοκληρώσουμε το Ενιαίο Εθνικό Πρόγραμμα Διαδικασιών-Μητρώο Παιδιών «ε-τροποία», για την πλήρη διαφάνεια και παρακολούθηση της πορείας κοινωνικής αποκατάστασης των εγκαταλελειμμένων παιδιών, μέσω των διαδικασιών της υιοθεσίας και της αναδοχής.

Να επανασχεδιάσουμε τις πρωτοβάθμιες δράσεις που υλοποιούνται με στόχο την παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών ανοικτής ή κατ' οίκον φροντίδας και την αποφυγή της κλειστής φροντίδας, ώστε ο ηλικιωμένος να ζει ως ενεργό και αυτοεξυπηρετούμενο μέλος της κοινωνίας.

Να γενικεύσουμε το Πρόγραμμα Κατ Οίκον Βοήθεια σε ηλικιωμένους, ασφαλισμένους και μη, ΑμεΑ, επεκτείνοντας σε παροχές νοσηλείας, ψυχολογικής υποστήριξης και ανθρώπινης συναναστροφής.

9. Άτομα με Αναπηρία

Να διασφαλίσουμε την εφαρμογή ολοκληρωμένου εθνικού προγράμματος για την ισότιμη ένταξη των ατόμων με αναπηρία σε όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δραστηριότητας

Να αντικαταστήσουμε την ιδρυματική πολιτική με ολοκληρωμένα προγράμματα αποϊδρυματισμού.

Να ενισχύσουμε την επιδοματική πολιτική για ΑμεΑ, με βάση τις ιδιαίτερες ανάγκες των ωφελούμενων, και να καθιερώσουμε απλό, σύγχρονο και αποτελεσματικό σύστημα πιστοποίησης και παροχής.

Να στηρίξουμε τις Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης, μέσω της επιχειρησιακής διασύνδεσης των ΣΥΔ με τις οριζόντιες δομές αποϊδρυματοποίησης ΑμεΑ, τη γενικευμένη λειτουργία δικτύου των ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ και των δομών ημερησίας ανοικτής φροντίδας και δημιουργικής απασχόλησής τους.

10. Ευπαθείς ομάδες (πρόσφυγες, άστεγοι, Ρομά, άποροι, ανασφάλιστοι καθώς και άτομα ή οικογένειες που βρίσκονται στο όριο της φτώχειας)

Να υλοποιήσουμε το Ευρωπαϊκό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Επισιτιστικής και Βασικής Υλικής Συνδρομής προς τους Απόρους, που στοχεύει στην αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας, διανέμοντας υλική βοήθεια και παρέχοντας υποστηρικτικές

υπηρεσίες στα νοικοκυριά, μέσω και της διασύνδεσής τους με το πρόγραμμα του Εγγυημένου Κοινωνικού Εισοδήματος.

Να εφαρμόσουμε καθολικά το πρόγραμμα Εγγυημένο Κοινωνικό Εισόδημα το οποίο στοχεύει στην εξασφάλιση αξιοπρεπούς διαβίωσης των πολιτών, που βρίσκονται σε κατάσταση ακραίας φτώχειας, με πλέγμα παροχών και εξατομικευμένων υπηρεσιών και αγαθών.

Να υλοποιήσουμε και να αξιολογήσουμε το πρόγραμμα Στέγαση και Επανάταξη, το οποίο στοχεύει στη στέγαση και στην εργασιακή επανάταξη πολιτών που αντιμετωπίζουν πρόβλημα στέγης και εργασίας.

Να διασφαλίσουμε τη χρηματοδότηση για τη λειτουργία θέσεων φιλοξενίας αιτούντων άσυλο και προσφύγων, και παράλληλα να δημιουργήσουμε άμεσα επιπλέον θέσεις, αξιοποιώντας ευρωπαϊκούς και εθνικούς πόρους

ΣΤ. 10 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Εισαγωγή

Η υγεία, αγαθό πρώτιστης προτεραιότητας, συμβάλλει στην ατομική και οικογενειακή ευημερία, αλλά και στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Ο στόχος των συστημάτων υγείας στην Ευρώπη είναι «Υγεία για Όλους το 2020», με την παροχή επαρκών και ποιοτικών υπηρεσιών στους πολίτες, χωρίς διακρίσεις, φραγμούς και προαπαιτούμενα, και με την πλέον αποδοτική αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων. Για το σκοπό αυτό, απαιτούνται ριζικές αναθεωρήσεις, που θα ενισχύσουν την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, τη διαχείριση των χρόνιων νοσημάτων, την αξιοποίηση ψηφιακών εφαρμογών, τη Δημόσια Υγεία και την Πρόληψη, και που θα περιορίσουν τις κοινωνικές ανισότητες στο χώρο της υγείας, μέσω και οργανωμένου δικτύου προνοσοκομειακής-επείγουσας και νοσοκομειακής περίθαλψης, στο ΕΚΑΒ και το ΕΣΥ, σε 24ώρη βάση.

Στην Ελλάδα, το ΕΣΥ, που το δημιούργησε το ΠΑΣΟΚ, συνέβαλε αποφασιστικά, παρά τις ελλείψεις και τις δυσλειτουργίες του, στη διαμόρφωση ενός ιδιαίτερα υψηλού επιπέδου υγείας του πληθυσμού. Όμως, η οικονομική κρίση δημιούργησε νέες απειλές και προσέθεσε σημαντικά εμπόδια πρόσβασης στο ΕΣΥ, κυρίως για τους άνεργους και τους ανασφάλιστους. Τα προβλήματα αυτά, θα πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστούν. Ήδη το ΠΑΣΟΚ, στο πλαίσιο της συγκυβέρνησης και με δεδομένο το περιοριστικό πλαίσιο των δανειακών μας υποχρεώσεων, προώθησε σημαντικές αλλαγές, με τη δημιουργία του ΕΟΠΥΥ, του νέου ολοκληρωμένου συστήματος Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΕΔΥ), τη διοικητική αναδιοργάνωση των νοσοκομείων, το νέο σύστημα προμηθειών, την ολοκλήρωση μηχανογραφημένων συστημάτων, την εφαρμογή σύγχρονης πολιτικής για το φάρμακο (ηλεκτρονική συνταγογράφηση, προώθηση γενοσήμων, εφαρμογή πρωτοκόλλων). Παράλληλα, περιόρισε τη σπατάλη και τη διαφθορά και απέτρεψε επώδυνα μέτρα, όπως η συμμετοχή (25 ευρώ) για κάθε νοσηλεία.

Θέσεις

1. Να διαμορφώσουμε εθνική πολιτική υγείας, διακομματικής στήριξης, που θα σχεδιάσει τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές, θα προγραμματίσει τη βέλτιστη κατανομή πόρων και θα θέσει στο επίκεντρο την ολοκληρωμένη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και φροντίδα για κάθε έλληνα πολίτη, με βάση και τους στόχους της ΕΕ για το 2020.

2. Να εξασφαλίσουμε την αποτελεσματική και άμεση πρόσβαση σε ένα βασικό πακέτο παροχών, που θα περιλαμβάνει την Πρωτοβάθμια Φροντίδα, τη Νοσοκομειακή περίθαλψη, την Πρόληψη και την Προαγωγή Υγείας, με επαρκείς

υπηρεσίες, γιατρούς και νοσηλευτές, σε κάθε γεωγραφική περιοχή, με την συμπληρωματική συνεργασία του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα υγείας.

3. Να συμπληρώσουμε άμεσα το νέο ολοκληρωμένο σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, με την άμεση δημιουργία του θεσμού του οικογενειακού γιατρού στα 350 Κέντρα Υγείας και σε κάθε δήμο της χώρας, με την αξιοποίηση των υπαρχόντων γενικών και οικογενειακών γιατρών και των γιατρών συναφών ειδικοτήτων (παθολόγοι και παιδίατροι) του δημόσιου και του συμβεβλημένου ιδιωτικού τομέα.

4. Να αναδιοργανώσουμε τις νοσοκομειακές υπηρεσίες και την επείγουσα προ-νοσοκομειακή περίθαλψη (EKAB-TEΠ-Εφημερίες), με βάση τις ανάγκες υγείας του πληθυσμού κάθε περιφέρειας. Να δημιουργήσουμε σύγχρονη και αποτελεσματική διοίκηση στα 80 νοσοκομειακά συγκροτήματα του ΕΣΥ, με αξιοκρατικά κριτήρια, διαφανείς διαδικασίες και αξιολόγηση της ποιότητας.

5. Να εφαρμόσουμε ενιαίο βαθμολόγιο-μισθολόγιο του ΕΣΥ, με κίνητρα στην απασχόληση και στις αμοιβές, και να ολοκληρώσουμε τα σύγχρονα συστήματα διοίκησης και χρηματοδότησης, με την εμπέδωση του κλινικού ελέγχου και της διοικητικής-οικονομικής αξιολόγησης.

6. Να ολοκληρώσουμε τον εκσυγχρονισμό και την εξυγίανση στο χώρο του φαρμάκου, με την εξασφάλιση των αναγκαίων δημόσιων δαπανών (που δεν πρέπει να μειωθούν περαιτέρω), με την ενσωμάτωση των πρωτοκόλλων στην ηλεκτρονική συνταγογράφηση, με τη θέσπιση εισοδηματικών κριτηρίων στην ίδια συμμετοχή, με την προώθηση των γενοσήμων, με την παροχή κινήτρων στην ελληνική φαρμακοβιομηχανία, με την άμεση πρόσβαση στα αναγκαία καινοτόμα φάρμακα, με την αντιμετώπιση όσων μέτρων αποδείχτηκαν αναποτελεσματικά, όπως ο τρόπος αναγραφής της δραστικής ουσίας, το πολύπλοκο σύστημα τιμολόγησης, τα πλαφόν στους γιατρούς και οι δυσβάσταχτες επιστροφές των εταιρειών.

7. Να διασφαλίσουμε την οικονομική βιωσιμότητα του ΕΟΠΥΥ, σε συνδυασμό με τη βελτίωση της οργανωτικής του δομής και λειτουργίας. Στόχος να αποτελέσει τον κύριο οργανισμό κοινωνικής και δημόσιας ασφάλισης υγείας, ο οποίος θα συγκεντρώνει αποτελεσματικά τις εισφορές και τις επιχορηγήσεις μέσω της φορολογίας, σε ένα ενιαίο σύστημα, που θα διασφαλίζει το 6% του ΑΕΠ για τις δημόσιες δαπάνες υγείας, επαναδιαμορφώνοντας τη συμμετοχή με βάση το εισόδημα και με ενιαίες εισφορές.

8. Να εξασφαλίσουμε την άμεση ανταπόκριση των κλάδων υγείας των επιμέρους ασφαλιστικών ταμείων, όπως και τη συνεργασία του ΕΟΠΥΥ με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, μέσω του εποπτευόντων υπουργείων Οικονομικών και Υγείας. Το ρυθμιστικό του πλαίσιο θα περιλαμβάνει συμπληρωματικά τις καλύτερες

και όχι όλες τις ιδιωτικές υπηρεσίες υγείας, με βάση κι εδώ την αξιολόγηση της ποιότητας.

9. Να οργανώσουμε τον ΕΟΠΥΥ με βάση εργαλεία της νέας δημόσιας διοίκησης, με ενημέρωση όλων των σημείων εξυπηρέτησης του πολίτη και με ηλεκτρονική ολοκλήρωση απλουστευμένων διαδικασιών. Οι συμβάσεις με όλους τους παρόχους θα πραγματοποιούνται με βάση την τιμή, την ποσότητα και την ποιότητα. Όλοι οι Έλληνες δικαιούνται την ηλεκτρονική κάρτα υγείας με βάση τον ΑΜΚΑ τους.

10. Να μειώσουμε τις κοινωνικές-οικονομικές ανισότητες, με κύρια στρατηγική την προσφορά πλήρους πακέτου υπηρεσιών και στους ανέργους και τους απόρους συμπολίτες μας. Στο πλαίσιο αυτό και του ΕΟΠΥΥ, θα γίνει προσπάθεια να εφαρμοστεί ειδική φορολόγηση από προϊόντα καπνού, αλκοόλ, κ.λπ., συμπληρωματικά με ανάλογες εισφορές ή συμμετοχή των υψηλών εισοδημάτων.

Z. 20 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

A. ΤΡΙΤΟ ΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Εισαγωγή:

Το πλαίσιο των προτάσεών μας για την Ανώτατη Εκπαίδευση προσδιορίζεται από την επιλογή μας, ότι η Ανώτατη Εκπαίδευση πρέπει να αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο για το νέο αναπτυξιακό μοντέλο εξόδου της χώρας από την οικονομική κρίση σε μια πορεία προς τη μεταμνημονιακή Ελλάδα. Η Ανώτατη Εκπαίδευση είναι πηγή διανοητικού πλούτου, καινοτομίας και θέσεων εργασίας. Η δημοσιονομική πολιτική από μόνη της δεν μπορεί να οδηγήσει μια οικονομία σε συνθήκες ανάπτυξης. Οι δαπάνες για την Ανώτατη Εκπαίδευση αποτελούν επένδυση για το παρόν και το μέλλον της χώρας. Αρκεί το όφελος να διοχετεύεται στον τελικό αποδέκτη: τους φοιτητές και την κοινωνία.

Είναι προφανές πως η σχέση όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, και γενικότερα με την «αγορά», προσδιορίζεται από το κοινωνικό μοντέλο που επιλέγει η χώρα. Η πρότασή μας για την Ανώτατη Εκπαίδευση οφείλει να είναι συμβατή με το κοινωνικό πρότυπο στο οποίο θέλουμε ως Δημοκρατική Παράταξη να οδηγηθεί η χώρα μας. Όλα τα παραπάνω τονίζουν εξ αντικειμένου την αλληλεξάρτηση της κατάστασης στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση με την κατάσταση στις λοιπές βαθμίδες εκπαίδευσης, καθώς και με θέματα όπως το σύστημα πρόσβασης στα ΑΕΙ (πανεπιστήμια και ΤΕΙ) και τη μεταλυκειακή εκπαίδευση, σε εναρμόνιση προς τις σύγχρονες ευρωπαϊκές τάσεις οργάνωσης της τριτοβάθμιας και μεταλυκειακής εκπαίδευσης, και την ανάγκη για συνέχεια στον εκπαιδευτικό σχεδιασμό.

Θέσεις

1. Να δώσουμε έμφαση στην εξωστρέφεια και την ανταγωνιστικότητα του ελληνικού πανεπιστημίου και την παραγωγική αξιοποίηση της πανεπιστημιακής έρευνας. Επιδιώκουμε, επομένως, τον Ενιαίο Εθνικό Στρατηγικό Σχεδιασμό για την έρευνα και την καινοτομία, με αναφορά στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο εκπαίδευσης, δημόσιο και ιδιωτικό.
2. Να ενισχύσουμε με κάθε δυνατό τρόπο τους αξιόλογους θυλάκους «αριστείας», οι οποίοι κατάφεραν να διακριθούν παρά τις συνθήκες οικονομικής κρίσης και να αναπτύξουμε νέους αξιοποιώντας τον εξαιρετικό επιστημονικό προσωπικό που διαθέτει η χώρα.
3. Να καταγράψουμε, με βάση την εμπειρία από την εφαρμογή του νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση, τις αναγκαίες διορθωτικές παρεμβάσεις σε περιπτώσεις δυσλειτουργίας, αλλά και να ενισχύσουμε και να διευρύνουμε τις ρυθμίσεις που έδειξαν ότι έχουν θετική επίδραση. Η αποτίμηση της πρώτης προσπάθειας εφαρμογής του νέου θεσμικού αυτού πλαισίου δεν μπορεί παρά να λαμβάνει υπόψη και την αντίδραση που αυτό συνάντησε τόσο

κατά τη νομοθέτησή του με τις πολλές τροποποιήσεις του, αλλά και στη φάση της υλοποίησής του.

4. Να προσδιορίσουμε με μεγαλύτερη σαφήνεια τις αρμοδιότητες των κεντρικών οργάνων των ΑΕΙ (Πρυτανείας, Συγκλήτου και Συμβουλίου Διοίκησης) και να αποσαφηνίσουμε τη σχέση Πανεπιστημίων και ΤΕΙ και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ώστε ένα Ίδρυμα να μπορεί να ανταποκριθεί με επιτυχία στην αποστολή του.

5. Να διαμορφώσουμε τις προϋποθέσεις, ώστε οι προϋπολογισμοί των ΑΕΙ να αναπτύσσονται ανά Σχολή ή και σε επίπεδο ακαδημαϊκής μονάδας, στη βάση του κόστους αλλά και απόδοσης, καθορίζοντας τη σχέση Χρηματοδότησης-Αξιολόγησης-Λογοδοσίας στα ΑΕΙ, διαμέσου και των προγραμματικών συμφωνιών που θα περιλαμβάνουν, εκτός των άλλων, εκπαιδευτικούς στόχους και μεθόδους, συνδέσεις με τον λοιπό ερευνητικό ιστό της χώρας, κ.λπ.

6. Να αναπτύξουμε τη χρήση των ηλεκτρονικών δυνατοτήτων για επέκταση της τηλε-εκπαίδευσης, ιδίως σε μεταπτυχιακό επίπεδο διαμέσου και της θεσμικής κατοχύρωσής της.

7. Να συνεχίσουμε με περισσότερη ένταση τις πολιτικές εξωστρέφειας των ΑΕΙ. Πέραν των τεσσάρων τμημάτων που μόλις δημιουργήθηκαν και απευθύνονται σε φοιτητές εκτός Ε.Ε., με δίδακτρα και με διδασκαλία στην αγγλική γλώσσα (τουρισμός, ναυτιλία, ελληνική γλώσσα και πολιτισμός), να επιδιώξουμε τη δημιουργία περισσότερων, αφού το θεσμικό μας πλαίσιο ήδη ρητά το επιτρέπει. Με την ίδια λογική και έμφαση, να προωθήσουμε τα μεταπτυχιακά και τα θερινά τμήματα των ΑΕΙ, που απευθύνονται σε αλλοδαπούς φοιτητές, τη συνεργασία με ιδρύματα της αλλοδαπής, δίνοντας έμφαση σε κοινά προγράμματα ελληνικών πανεπιστημίων και πανεπιστημίων χωρών της Ε.Ε., με βάση τα οποία θα επιτυγχάνονται συνεργασίες με ιδρύματα της Ασίας και της Αμερικής, όπου υπάρχουν πολλές δυνατότητες.

8. Να μεριμνήσουμε ώστε να εφαρμοστεί ορθολογικά και έντιμα η απελευθέρωση της έρευνας από τη γραφειοκρατία, ώστε να αυτοχρηματοδοτηθούν τα ΑΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα δίχως να δυσφημιστούν οι πολιτικές αυτές.

9. Να υποστηρίξουμε την επιλογή ο αριθμός των εισακτέων να καθορίζεται με κοινή απόφαση του ΥΠΑΙΘ, της ΑΔΙΠ και κάθε Πανεπιστημίου και ΤΕΙ, ρυθμίζοντας έτσι και το θέμα των μεταγραφών.

10. Να ανοίξουμε υπεύθυνα τη συζήτηση για να προκαλέσουμε εθνικές αποφάσεις στρατηγικών επιλογών στον τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης, προκρίνοντας ακόμη θέματα και διλήμματα που μέχρι σήμερα η κοινωνία απέφευγε να αντιμετωπίσει:

- Επιμένουμε στο «μαζικό πανεπιστήμιο» που δέχεται περίπου το 75% των αποφοίτων της λυκειακής εκπαίδευσης;
- Χρειάζεται νέο σημείο ισορροπίας στη σχέση ποιότητας και μαζικότητας;

- Παραμένουμε στο σημερινό μοντέλο της «δωρεάν παιδείας» στην Ανώτατη Εκπαίδευση, χωρίς καμιά διάκριση και χωρίς εισοδηματικά κριτήρια, όταν τα χαμηλότερα οικονομικά στρώματα χρηματοδοτούν την εκπαίδευση στα ΑΕΙ των παιδιών της μεσαίας και ανώτερης οικονομικής τάξης;
- Επαναδιατυπώνουμε την ανάγκη αναδιάταξης του χώρου της Ανώτατης Εκπαίδευσης με βάση αναφοράς την αρχή της «βιωσιμότητας» και τις ανάγκες κάθε Περιφέρειας;
- Αποφασίζουμε να αποτελέσουν τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ πεδία και μηχανισμούς αναδιανομής του πλούτου στην κοινωνία;

Β. ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Εισαγωγή

Η παγκόσμια οικονομική κρίση και οι επιπτώσεις της απαιτούν γενναία αναπροσαρμογή της εκπαιδευτικής μας πολιτικής. Είναι ιστορικά διαπιστωμένο ότι, κάθε φορά που η εκπαίδευση μπαίνει στο κέντρο της πολιτικής, δημιουργούνται συνθήκες ανάπτυξης της χώρας. Βασικό στοιχείο αυτής της πολιτικής πρέπει να είναι η μεγαλύτερη δυνατή αύξηση κονδυλίων, αφού η πιο παραγωγική επένδυση για μια χώρα είναι αυτή για την παιδεία.

Δίνουμε έμφαση στις πρώτες βαθμίδες της εκπαίδευσης:

- Ώστε να αποδοθεί στο δημοτικό σχολείο και το νηπιαγωγείο η μεγάλη σημασία που έχουν, ως θεμέλια του συστήματος, και
- να αναβαθμιστεί παράλληλα η ποιότητα της εκπαίδευσης στο γυμνάσιο και την ανώτερη δευτεροβάθμια.

Οι πρώτες βαθμίδες έχουν μεγάλη σημασία. Αποτελούν τα θεμέλια του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς σε αυτές:

- Γίνεται η πρώτη μετά την οικογένεια κοινωνικοποίηση των παιδιών.
- Τα παιδιά κατακτούν τη γραφή και διαμορφώνουν τη σχέση τους με τα γράμματα γενικώς, με τις αξίες του σχολείου και της παιδείας (κουλτούρας), με τη μάθηση, με την αξία και τη χρησιμότητα της γνώσης.
- Καθορίζεται η σχέση των παιδιών με την παιδεία για ολόκληρη την υπόλοιπη ζωή τους.

Ως ΠΑΣΟΚ, έχουμε πάρει σημαντικές αποφάσεις για την αρχική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, τον τρόπο διορισμού ή πρόσληψής τους, την πλήρη μοριοδότηση των υπηρεσιακών μεταβολών (μεταθέσεων, αποσπάσεων, μετατάξεων), τον δραστικό περιορισμό των αποσπάσεων εκτός σχολείου, την καθιέρωση της δεύτερης ειδικότητας, τη θέσπιση του πιστοποιητικού διοικητικής και καθοδηγητικής επάρκειας, την καθιέρωση αντικειμενικού συστήματος επιλογής στελεχών, την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Θέσεις

1. Να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος στη συνέχιση του κοινωνικού κράτους και στη λειτουργία θεσμών αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, όπως η ενισχυτική διδασκαλία και η πρόσθετη διδακτική στήριξη, που αίρουν τις εκπαιδευτικές ανισότητες και λειτουργούν ως μέσο ανακούφισης και ενίσχυσης των αδύναμων στρωμάτων της κοινωνίας μας.

2. Να επενδύσουμε στον εκπαιδευτικό, ως φορέα υλοποίησης των πολιτικών για την παιδεία. Προέχει η οικονομική και επαγγελματική του αναβάθμιση, καθώς και η καθιέρωση συστήματος συνεχούς επιμόρφωσής του. Απαιτείται επίσης δημιουργία αξιόπιστου συστήματος αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού.

3. Να αποδώσουμε πρώτιστο ρόλο στον εκπαιδευτικό ως ερευνητή της ίδιας του της εργασίας, συμμετέχο στη διαδικασία αλλαγής, ικανό να αναστοχαστεί πάνω στο έργο του.

- Οι εκπαιδευτικοί είναι για όλες τις βαθμίδες ο κυριότερος παράγοντας για την ποιότητα της εκπαίδευσης γενικώς και για την όποια αλλαγή και βελτίωση των εκπαιδευτικών δεδομένων.

- Οι εκπαιδευτικοί είναι η σημαντικότερη επαγγελματική κατηγορία σε μια κοινωνία, με την έννοια ότι το έργο τους επηρεάζει και διαμορφώνει τις νέες γενιές, δηλαδή καθορίζει το μέλλον.

- Το κύρος των εκπαιδευτικών οφείλει να είναι ανάλογο της υψηλής ευθύνης και της μέγιστης σημασίας του επαγγέλματός τους.

- Εστιάζουμε στη διαβούλευση με τους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων, στην ανάγκη να αναβαθμιστούν το κύρος και η θέση των εκπαιδευτικών στην κοινωνία.

4. Να αλλάξουμε το περιεχόμενο εκπαίδευσης και την παιδαγωγική διάσταση του σχολείου. Να αξιοποιηθούν σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα που παρέχουν παιδεία με επίκεντρο τον άνθρωπο, την προστασία του περιβάλλοντος και το σεβασμό στην πολιτιστική μας κληρονομιά, που ανταποκρίνονται στις ανάγκες, τις κλίσεις, τα ενδιαφέροντα, τη δημιουργικότητα όλων των μαθητών, που αφήνουν περιθώρια για δημιουργία και πρωτοβουλίες. Πολλούς από αυτούς τους στόχους υπηρετούν με τον καλύτερο τρόπο οι δράσεις του Κοινωνικού Σχολείου, οι οποίες διαμορφώνουν δημοκρατικούς, δραστήριους, υγιείς πολίτες που εναρμονίζονται με την πολυπολιτισμική κοινωνία μας.

5. Να αναγεννήσουμε το νέο δημοτικό σχολείο μέσα από συγκεκριμένες διαρθρωτικές αλλαγές, με το βλέμμα στραμμένο στις γενιές που έρχονται και με την απόλυτη συναίσθηση ότι κάθε αλλαγή μπορεί να επηρεάσει καθοριστικά το μέλλον τους. Πολιτική μας απόφαση είναι να συμμετέχουν ισότιμα στην κοινωνία της

γνώσης όλοι ανεξαιρέτως οι μαθητές της χώρας, και όχι μόνο τα προνομιούχα παιδιά, ώστε να αίρονται οι ταξικές ανισότητες στην εκπαίδευση. Προτείνουμε την ενοποίηση των διαφορετικών τύπων δημοτικών σχολείων σε δύο, το ολοήμερο σχολείο (ΕΑΕΠ), για τα εξαθέσια σχολεία και άνω, και το κλασικό δημοτικό σχολείο. Στόχος είναι να ολοκληρώνονται στο σχολείο όλες οι μαθησιακές διαδικασίες, ώστε η τσάντα να παραμένει εκεί, να απαλλάσσονται μαθητές και γονείς από την «κατ' οίκον» διδασκαλία, να εξασφαλίζεται χρόνος για παιχνίδι και για ανάπτυξη των ιδιαίτερων κλίσεων των μαθητών.

6. Να παρέχουμε στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο μορφωτικά αγαθά και εφόδια αντίστοιχα των υψηλών απαιτήσεων της εποχής μας αλλά και να καλλιεργούνται δεξιότητες, ανθρωπιστικές αξίες, θετικές στάσεις και συμπεριφορές, να μαθαίνουν οι μαθητές πώς να διαχειρίζονται τη γνώση και την πληροφορία, πώς να ερευνούν, να αναλύουν και να συνθέτουν, να αναπτύσσουν τη συναισθηματική νοημοσύνη και την κοινωνικότητά τους. Ο μαθητής που τελειώνει το Γυμνάσιο να αποκτά, μέσα από τη σχολική εκπαίδευση, πιστοποιητικό επάρκειας στη χρήση του διαδικτύου και γλωσσομάθειας για μία τουλάχιστον ξένη γλώσσα. Το Λύκειο πρέπει να αποδεσμευτεί ουσιαστικά από το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε να αποκτήσει τη μορφωτική αυτοτέλειά του.

7. Να στοχεύσουμε σε μία και μόνο δομή Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, μετά το Γυμνάσιο. Σε ένα τριετές αναβαθμισμένο Επαγγελματικό Λύκειο, ισότιμο με το Γενικό, που οι απόφοιτοί του θα έχουν ουσιαστική δυνατότητα πρόσβασης σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Σε ένα μεταλυκειακό έτος ειδίκευσης, ενταγμένο στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που θα παρέχει επαγγελματικά δικαιώματα επιπέδου 5 και θα αξιοποιεί την υπάρχουσα υποδομή, καθώς και το διδακτικό προσωπικό της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Όλες οι σχολικές μονάδες που παρέχουν Επαγγελματική Εκπαίδευση να υπάγονται στο Υπουργείο Παιδείας.

8. Να προωθήσουμε ακόμα περισσότερο διαδικασίες και δομές δια βίου μάθησης για τον πολίτη και τον εργαζόμενο. Βασιζόμαστε στην αρχή ότι **Η δια βίου μάθηση είναι δικαίωμα** υψηλής κοινωνικής σημασίας για την εποχή μας, σχετιζόμενο με την απαραίτητη για την οικονομία ανανέωση των γνώσεων που αλλάζουν ταχύτατα, αλλά και με την παροχή σε πολίτες που δεν την είχαν σε ηλικία 18-25 της ευκαιρίας να προάγουν τη ζωή και την εργασία τους. Το δικαίωμα αυτό πρέπει το κράτος να το εξασφαλίσει σταδιακά στο σύνολο των πολιτών της χώρας.

9. Να μεταφέρουμε, μετά τη θέσπιση του νέου οργανογράμματος της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου και την κατάργηση των Γραφείων Εκπαίδευσης, αρμοδιότητες καθημερινής διαχείρισης στις περιφερειακές υπηρεσίες της εκπαίδευσης. Η αναδιοργάνωση της δομής των περιφερειακών υπηρεσιών του

Υπουργείου Παιδείας, η μεγαλύτερη αυτονόμηση της σχολικής μονάδας και η σύνδεσή της με την τοπική κοινωνία αποτελούν βασικό μέλημά μας.

10. Να οραματιστούμε ένα σχολικό περιβάλλον το οποίο δεν θα απωθεί αλλά θα έλκει τους μαθητές, θα συντελεί στη δημιουργία ενεργών και αυτόβουλων πολιτών, οι οποίοι θα στηρίζουν κριτικά τους θεσμούς του κράτους και δεν θα ωθούνται στην περιθωριοποίηση. Στην κατεύθυνση αυτή μπορεί να λειτουργήσει επίσης η εξάλειψη του κτηριακού προβλήματος και η αναβάθμιση της αισθητικής των διδακτηρίων.

Θ. 10 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Εισαγωγή

Τα αναπτυξιακά μοντέλα που σε παγκόσμια κλίμακα χρησιμοποίησαν εξαντλητικά τα ορυκτά καύσιμα ως πηγή ενέργειας και, παράλληλα, έδειξαν αδιαφορία για το περιβάλλον έχουν οδηγήσει στο σύνδρομο της Κλιματικής Αλλαγής, με πολλές εμφανείς αλλά και απρόβλεπτες επιπτώσεις στον άνθρωπο και στη φύση, όπως: άνοδο της στάθμης της θάλασσας, ξηρασίες, πυρκαγιές, εξάντληση των υδάτινων αποθεμάτων, εντάσεις για τους εναπομείναντες φυσικούς πόρους, δημιουργία εκατοντάδων χιλιάδων περιβαλλοντικών προσφύγων.

Το ΠΑΣΟΚ έχει αναγνωρίσει την ανάγκη αντιμετώπισης αυτής της μεγάλης παγκόσμιας πρόκλησης, παρουσιάζοντας πρωτοποριακά μια ολοκληρωμένη πολιτική για την Πράσινη Ανάπτυξη και Ενέργεια, με έμφαση στην προώθηση των Ανανεώσιμων Πηγών, την εμπέδωση των μέχρι σήμερα επιτευγμάτων στον τομέα αυτό και την περαιτέρω ανάπτυξη τεχνολογίας με εξαγωγική προοπτική. Κορυφαίο ζήτημα είναι η εξοικονόμηση και η ορθολογική χρήση ενέργειας, η αυστηρή και συστηματική καταπολέμηση της σπατάλης, η θέσπιση στόχων όπως το 5% των δημοσίων κτηρίων στην Ελλάδα του 2020 να έχει μηδενικές εκπομπές ρύπων, καθώς και η συστηματική παρακολούθηση της ποιότητας της ατμόσφαιρας στα αστικά κέντρα και τις τουριστικές περιοχές.

Θέσεις

1. Στον τομέα της Περιβαλλοντικής Πολιτικής κεντρικό θέμα είναι η επάρκεια και ποιότητα των υδατικών πόρων, με ειδικότερους στόχους να ολοκληρώσουμε και να βελτιστοποιήσουμε τα σχέδια για τη βιώσιμη διαχείριση των υδάτων, την αντιμετώπιση της λειψυδρίας, καθώς και για την εξασφάλιση καλής ποιότητας και την εξοικονόμηση πόσιμου νερού σε τοπική κλίμακα. Να αναλάβουμε δράσεις για τη θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων και εφαρμογή προγραμμάτων προστασίας για τα ποτάμια και τις λίμνες, καθώς και για την προώθηση αφαλατώσεων στα νησιά με χρήση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας
2. Να ολοκληρώσουμε το σύστημα των αποχετευτικών δικτύων και εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων, με επιλογή κατάλληλων κάθε φορά τεχνικών και τεχνολογιών και με πρόβλεψη επαναχρησιμοποίησης και ανακύκλωσης του νερού για άρδευση
3. Να εγγυηθούμε τον συστηματικό έλεγχο των βιομηχανιών όσον αφορά την επεξεργασία και διάθεση των υγρών αποβλήτων τους, καθώς και τη συστηματική προώθηση της εφαρμογής του κώδικα ορθών γεωργικών πρακτικών και της βιολογικής γεωργίας, ώστε να μειωθεί η ρύπανση των υδάτων από λιπάσματα και φυτοφάρμακα.
4. Να εφαρμόσουμε πολιτικές για τα δασικά οικοσυστήματα με άξονες την πρόληψη, τη διαχείριση, την αποκατάσταση, και τα έργα υποδομής. Ενδεικτικά ως μέτρα μιας τέτοιας πολιτικής προτείνονται: η εκπόνηση Περιφερειακών και Τοπικών Σχεδίων Πρόληψης Δασικών Πυρκαγιών, η έγκαιρη χρηματοδότηση και εκτέλεση όλων των απαραίτητων έργων συντήρησης υποδομών, η αξιοποίηση δορυφορικών συστημάτων εντοπισμού εστιών δασικών πυρκαγιών, οι δράσεις πρόληψης με συμμετοχή των πολιτών και θεσμική εμπλοκή

εθελοντών. Απαραίτητο είναι ακόμη να εκπονήσουμε προγράμματα παρακολούθησης Καταφυγίων της Άγριας Ζωής.

5. Για τα στερεά απόβλητα, στόχος μας είναι η ολοκληρωμένη διαχείρισή τους με μείωση της παραγωγής τους, ανάκτηση, ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση υλικών και ενεργειακή αξιοποίηση, ώστε να εξασφαλιστεί η μείωση εκπομπών αερίων φαινομένου του θερμοκηπίου και η αξιοποίηση εναλλακτικών πηγών ενέργειας. Η διαχείριση των αστικών απορριμμάτων είναι μείζον περιβαλλοντικό και κοινωνικό-οικονομικό ζήτημα και το αντιμετωπίζουμε με ολοκληρωμένη πολιτική σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, η οποία και προαπαιτεί τη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με βασικούς άξονες την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, την προεπεξεργασία των στερεών αποβλήτων πριν από την ταφή, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις.

6. Να υιοθετήσουμε μέτρα που θα διευκολύνουν την εκτροπή αποβλήτων από τους ΧΥΤΑ με την ενθάρρυνση της ανακύκλωσης και της αξιοποίησης των αποβλήτων, ώστε να επιτυγχάνεται η αποτροπή της ταφής, καθώς και η ολοκληρωτική εξάλειψη των ΧΑΔΑ. Να επιδείξουμε επείγουσα και αποτελεσματική μέριμνα για την ασφαλή διάθεση των επικίνδυνων αποβλήτων, με συστηματικούς ελέγχους για την ορθή περιβαλλοντική λειτουργία των εγκαταστάσεων επεξεργασίας και διάθεσης αποβλήτων

7. Να προσαρμόσουμε τον δημόσιο και ιδιωτικό χώρο σε μια νέα ισορροπία, οικονομική, οικολογική, κοινωνική και αισθητική, με βάση τις ακόλουθες αρχές: πόλεις ασφαλείς, ευχάριστες και βιώσιμες, με τα οφέλη του σχεδιασμού να διαχέονται σε όλους τους κατοίκους, ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση. Ο σεβασμός και η διατήρηση των φυσικών συστημάτων στις πόλεις μπορεί να αποδειχτούν πολύ πιο οικονομικές λύσεις σε σύγκριση με τη χρήση υποκατάστατων

8. Να λάβουμε μέτρα για τη δημιουργία πράσινων πόλεων, όπως η αποκατάσταση παλιότερων πάρκων και αστικών χώρων πρασίνου η προστασία και ανάδειξη των κοινόχρηστων χώρων. Να μεταβιβάσουμε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση τη διαχείριση των ελεύθερων δημόσιων χώρων και χώρων πρασίνου, με παράλληλη όμως θεσμική κατοχύρωση των χώρων αυτών μέσα από τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια. Τα στρατόπεδα που βρίσκονται ακόμη σε πόλεις να περάσουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αποκλειστικά ως χώροι πρασίνου.

9. Να προχωρήσουμε στη δημιουργία ελεύθερων χώρων πρασίνου, με στόχο την αύξηση του ποσοστού του ανά κάτοικο κατά 20% μέσα σε μια τετραετία. Επίσης, στο «πρασίνισμα» των σχολικών κτηρίων, σε μεικτές χρήσεις γης στις πόλεις, καθώς και στη βιώσιμη κινητικότητα με σχεδιασμούς που ενθαρρύνουν τη μετακίνηση με φιλικά προς το περιβάλλον μέσα.

10. Να δώσουμε έμφαση στην πρόληψη φυσικών καταστροφών, ειδικά στην περίπτωση παράκτιων και παραποτάμιων περιοχών, και να εκπονήσουμε πρόγραμμα για τον έλεγχο των εκπομπών αερίων ρύπων και των αερίων θερμοκηπίου σε τοπική κλίμακα, με συγκεκριμένους στόχους και συγκεκριμένες διαδικασίες.

Η. 10 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

Εισαγωγή

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, έχει γίνει ορατό ότι ο τύπος της ανάπτυξης που επικεντρώνεται αποκλειστικά στο χαμηλό κόστος εργασίας, στην εκτεταμένη και διάχυτη φοροδιαφυγή, στην αγνόηση των οικολογικών περιορισμών, στην αποκλειστική και προνομιακή υποστήριξη του κράτους, στη μικρή συνεισφορά της γνώσης και της τεχνολογίας στην επιχειρηματική και οικονομική δραστηριότητα, δεν είναι διατηρήσιμος στο πλαίσιο της ευρωζώνης. Ούτε όμως και κοινωνικά επιθυμητός.

Η διαπίστωση αυτή έχει γίνει ορατή, αλλά δεν έχει πλήρως συνειδητοποιηθεί. Εμείς λέμε, ότι η χώρα χρειάζεται επειγόντως σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης. Για να αξιοποιηθούν τα αποτελέσματα που έφεραν οι μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού και να αρχίσει η πορεία εξόδου από την κρίση πρέπει άμεσα η διαχείριση των δημόσιων οικονομικών να συνδυαστεί με μια στρατηγική για την τόνωση των επενδύσεων, την αναδιάρθρωση της παραγωγής, την τεχνολογική αναβάθμιση, την ενίσχυση της απασχόλησης. Η θέση της Ελλάδας στην ευρωζώνη διασφαλίζεται με καθημερινές μάχες. Μόνο με ένα σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης, μπορεί η ελληνική οικονομία

- να μπει οριστικά σε μια διατηρήσιμη τροχιά ποιοτικότερης ανάπτυξης
- να εδραιώσει τη θέση της στην ευρωζώνη
- να σταθεί στο πλαίσιο του εντεινόμενου διεθνούς ανταγωνισμού
- να υπάρξει προοπτική σταθερής βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου
- να διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις για την κοινωνική συνοχή.

Στο επίκεντρο της νέας αναπτυξιακής στρατηγικής πρέπει να βρίσκεται:

- η επίτευξη της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας, που συνδέεται με αυξημένες παραγωγικές, τεχνολογικές, οργανωτικές και επιχειρηματικές δυνατότητες και με την ανάπτυξη και κατάρτιση του ανθρώπινου δυναμικού.
- η ανάπτυξη νέων δραστηριοτήτων εντάσεως γνώσης.

Αρωγοί σε αυτή τη διαδικασία θα είναι:

- νέα παραγωγικά/επιχειρηματικά υποκείμενα που δημιουργούν ποιοτικά και διαφοροποιημένα προϊόντα και παρέχουν υπηρεσίες χρήσιμες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις
- σταθερότεροι θεσμοί και κανόνες λειτουργίας της οικονομίας που διευκολύνουν και υποστηρίζουν την παραγωγική εργασία και την παραγωγική, δημιουργική και καινοτόμα επιχειρηματικότητα
- ο συνδυασμός μιας αποτελεσματικής και αποδοτικής δημόσιας παρέμβασης με έναν δυναμικό και ανταγωνιστικό επιχειρηματικό τομέα.

Θέσεις

1. Να διασφαλίσουμε τη χρηματοδότηση από δημόσιους και ιδιωτικούς πόρους, κοινοτικούς, εθνικούς κ.ά., μιας κρίσιμης μάζας επενδύσεων για την ανανέωση και την ανάπτυξη σύγχρονων υποδομών, για στοχευμένες επενδύσεις στρατηγικού τεχνολογικού χαρακτήρα και για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.
2. Να αξιοποιήσουμε λειτουργικά το ελλιπώς αξιοποιημένο «αναπτυξιακό κοίτασμα», που συνδέεται με τις εφαρμογές των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών, ιδίως στον δημόσιο τομέα και τις μικρές επιχειρήσεις.
3. Να αξιοποιήσουμε το νέο ΕΣΠΑ (2014-2020), για συγκεκριμένες ανάγκες και προτεραιότητες του εθνικού σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης, μέσω της ριζικής απλοποίησης των διαδικασιών του, της αποδοτικότερης και αποτελεσματικότερης αξιοποίησης των πόρων του, της αποτελεσματικής διοίκησης της υλοποίησής του.
4. Να αυξήσουμε σταθερά και σταδιακά τη χρηματοδότηση της έρευνας με την υιοθέτηση ενός επιθετικού αλλά και ρεαλιστικού δεσμευτικού στόχου αύξησης των δαπανών για την έρευνα, σε συνδυασμό με την καθιέρωση ενός τακτικού προγράμματος έρευνας με συγκεκριμένες προτεραιότητες.
5. Να εξασφαλίσουμε την αναγκαία χρηματοδότηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, σε συνδυασμό με διαδικασίες στρατηγικού προγραμματισμού, αξιολόγησης, λογοδοσίας και αποτελεσματικής διοίκησής τους.
6. Να ενδυναμώσουμε τη διασύνδεση των ανώτατων εκπαιδευτικών και ερευνητικών ιδρυμάτων με τη βιομηχανία, την παραγωγή, και γενικά τον επιχειρηματικό τομέα.
7. Να συγκροτήσουμε ένα οικοσύστημα για την ανάπτυξη της καινοτόμου επιχειρηματικότητας εντάσεως γνώσης, μέσω της μετατροπής της «οικονομικά χρήσιμης» γνώσης σε διατηρήσιμη και διεθνώς ανταγωνιστική οικονομική δραστηριότητα. Στην ελληνική ακαδημαϊκή κοινότητα υπάρχει μια ευρύχωρη δεξαμενή δυναμικών επιχειρηματιών ή στελεχών επιχειρήσεων που μπορούν να συμβάλουν στη δημιουργία και τη λειτουργία νέων καινοτόμων εγχειρημάτων. Απαιτείται όμως: η ενδυνάμωση θεσμών mentoring και coaching, καθώς και η ανάπτυξη χρηματοδοτικών θεσμών επικεντρωμένων στην υποστήριξη νέων καινοτόμων εγχειρημάτων. Με τη διαδικασία αυτή θα εμπλουτιστεί, θα ανανεωθεί και θα αναβαθμιστεί ο επιχειρηματικός ιστός της ελληνικής οικονομίας και θα δημιουργηθούν νέες και πιο ποιοτικές θέσεις εργασίας.
8. Να προωθήσουμε στοχευμένες διαρθρωτικές αλλαγές και άλλες δημόσιες παρεμβάσεις, που διευκολύνουν την ενδυνάμωση ευρύτερων αλυσίδων παραγωγής αξίας και αντίστοιχων «τομεακών παραγωγικών οικοσυστημάτων». Τέτοια παραγωγικά υποσυστήματα είναι: «η παραγωγή και διαχείριση της ενέργειας», «οι κατασκευές σε συνδυασμό με την αποδοτική χρήση της ενέργειας και τα αντίστοιχα δομικά υλικά», η «περιβαλλοντική βιομηχανία (αντιρρυπαντική βιομηχανία, ανακύκλωση υλικών, περιβαλλοντικές υπηρεσίες, κ.ά.)», η αλυσίδα της «αγρο-βιοδιατροφής σε συνδυασμό και με τις ανάγκες του τουρισμού», το «οικοσύστημα των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών», οι «δημιουργικές βιομηχανίες»

(που καλύπτουν ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων από τη μόδα, το design, την αρχιτεκτονική έως δραστηριότητες που συνδέονται με την τέχνη, τον πολιτισμό και την αξιοποίηση των ψηφιακών τεχνολογιών), «οι υπηρεσίες και τα προϊόντα που συνδέονται με το χώρο της υγείας».

9. Να παραμερίσουμε οριστικά την πρακτική των αποσπασματικών και ασύνδετων μέτρων αφού οι επιλογές δεν εξαντλούνται στο «τι» αλλά συνδέονται και με το «πώς». Η νέα εκκίνηση θα πρέπει να διαμορφώσει ένα σύστημα δημόσιων πολιτικών με επίκεντρο τη γνώση. Θα πρέπει, επίσης, να καθιερώσει και να εφαρμόσει σταθερούς κανόνες λειτουργίας της οικονομίας, να εμπεδώσει την κουλτούρα της αξιολόγησης και της λογοδοσίας, να ενισχύσει τη διάσταση της δικαιοσύνης, της διαφάνειας και της σταθερότητας στο φορολογικό σύστημα, αλλά και να υποβοηθήσει την παραγωγική απασχόληση και τη δημιουργική καινοτόμα επιχειρηματικότητα, να θέσει δηλαδή τα θεμέλια της αξιοπιστίας και της εμπιστοσύνης για την παραγωγική ανασυγκρότηση.

10. Να στηριχθεί το όλο εγχείρημα κοινωνικά από μια νέα παραγωγική συμμαχία, στη βάση μιας μεγάλης κοινωνικής και πολιτικής προγραμματικής συμφωνίας. Χρειαζόμαστε **ένα νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο, που θα διασφαλίζει την ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή.**

I. 10 ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εισαγωγή

Το πολιτικό σύστημα είναι η συντεταγμένη δημοκρατική οργάνωση, στο πλαίσιο της οποίας η πολιτική βούληση του Λαού καθορίζει και νομιμοποιεί την πολιτική βούληση του Κράτους. Κυρίαρχος θεσμικός πυλώνας του πολιτικού συστήματος είναι το Σύνταγμα, που συνεπικουρούμενο από τους κανόνες που διέπουν τη λειτουργία των πολιτικών κομμάτων, ορίζουν το εκλογικό σύστημα, προστατεύουν τη αξιοπιστία και διευθετούν με διαφάνεια τη χρηματοδότηση της πολιτικής. Η διαχρονική πορεία της Δημοκρατικής Προοδευτικής Παράταξης ταυτίστηκε πάντα με μια αντίληψη δημοκρατικού συνταγματισμού, που υλοποιούνταν με την ενεργή συμμετοχή και τη διακριτή παρέμβαση της κοινωνίας των πολιτών. Με αυτόν τον τρόπο, η Δημοκρατική Παράταξη και το ΠΑΣΟΚ επιβεβαίωναν το κινηματικό τους βάθος και τη ζωντανή σχέση τους με τον κυρίαρχο Λαό. Η οικονομική κρίση έφερε στην επιφάνεια νέες προκλήσεις, με κυρίαρχη αυτή της σχέσης πολιτικής και οικονομίας. Σε αυτές τις συνθήκες, το πολιτικό σύστημα πρέπει να ενισχύσει τον δημοκρατικό και συμμετοχικό χαρακτήρα του, να διευρύνει τις αντιπροσωπευτικές σχέσεις και τις δυνατότητες παρέμβασης των ενεργών πολιτών. Η πολιτική είναι δημοκρατικό συμμετοχικό δικαίωμα του Λαού, και όχι αναμέτρηση συμφερόντων ή κυνικές ασκήσεις ισχύος. Το ΠΑΣΟΚ/ΔΠΠ προτείνει ένα νέο οδικό χάρτη για ριζοσπαστικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, οι οποίες θα κορυφωθούν με την ευρεία συνταγματική αναθεώρηση.

Θέσεις

1. Να διεκδικήσουμε το πολιτικό σύστημα μιας Νέας Μεταπολίτευσης, με σκοπό την μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών και των κινημάτων στη διαμόρφωση της πολιτικής βούλησης του Λαού και του Κράτους, την αμεσότερη αντιπροσώπευση της κοινωνίας και των περιφερειών.
2. Να εφαρμόσουμε εκλογικό σύστημα αναλογικότερο και δικαιότερο, που θα εξασφαλίζει σταθερές και βιώσιμες κυβερνήσεις, θα ευνοεί τη ρυθμιστική συναίνεση των πολιτικών κομμάτων, θα κατοχυρώνει τη διαφάνεια και την αυτονομία της πολιτικής, θα εγγυάται την αξιοκρατική ανανέωση του πολιτικού προσωπικού της χώρας.
3. Να θεσπίσουμε την τήρηση της χρονικής θητείας της Βουλής και των βουλευτών, ώστε να αποτρέπεται η πρόωρη προσφυγή στις κάλπες, η οποία αποτελεί παράγοντα πολιτικής ρευστότητας και οικονομικής αστάθειας.
4. Να τολμήσουμε την κατάτμηση των εκλογικών περιφερειών, ώστε να ελαχιστοποιηθεί η εξάρτηση των υποψηφίων από αδιαφανή συμφέροντα, το πολιτικό χρήμα και τα ΜΜΕ.
5. Να υιοθετήσουμε ξεκάθαρους κανόνες για τη δημοκρατική ανάδειξη των υποψηφίων από την κομματική βάση, να εγγραφήσουμε την εσωκομματική δημοκρατία και την ελεύθερη συμμετοχή των πολιτών. Να υπάρξει, επιτέλους, νόμος για τη δημοκρατική λειτουργία των κομμάτων, για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των

κομματικών μελών και τις αρμοδιότητες των κομματικών οργάνων. Να καταργηθεί το κομματικό άβατο, που συντηρεί και αναπαράγει αρχηγικά κόμματα.

6. Να εγγυηθούμε την ισότητα ευκαιριών υποψηφίων και κομμάτων κατά την προεκλογική περίοδο, ιδίως όσον αφορά στην πρόσβασή τους στον ραδιοτηλεοπτικό χρόνο. Να σχεδιάσουμε ένα εκλογικό σύστημα περισσότερων επιλογών, ώστε οι πολίτες να εκφράζουν πληρέστερα την εμπιστοσύνη τους προς κόμματα και μεμονωμένους υποψηφίους.

7. Να επιβάλουμε την οριστική κατάργηση της τακτικής άμεσης χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων. Να υπάρχει μόνο ένα ελάχιστο ποσό για την προεκλογική τους ενίσχυση. Ταυτόχρονα, να θεσπιστεί ένα απόλυτα διαφανές σύστημα έμμεσης χρηματοδότησης, όπως για παράδειγμα με την ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση των συνδρομών και χορηγιών προς πολιτικά κόμματα και υποψηφίους.

8. Να θέσουμε την πολιτική και τη διαχείριση της κρατικής εξουσίας υπό την εγγυητική δέσμευση της διαφάνειας και της λογοδοσίας, Να ουσιαστικοποιηθεί το «πόθεν έσχες» όλων των κρατικών λειτουργών και των δημοσίων προσώπων. Να καταργηθούν παρωχημένες προνομίες και προκλητικά κερτημένα σχετικά με την ευθύνη των υπουργών και τη βουλευτική ασυλία.

9. Να ενισχύσουμε το ρόλο της Βουλής, όχι μόνο στην άσκηση των νομοθετικών αρμοδιοτήτων της και του κοινοβουλευτικού ελέγχου αλλά και στη λήψη μείζονος σημασίας αποφάσεων, όπως η συμμετοχή των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων σε ειρηνευτικές ή συμμαχικές αποστολές στο εξωτερικό, η διαχείριση του δημοσίου χρέους, οι διεθνείς οικονομικές σχέσεις. Να αντισταθμίσουμε την πρωθυπουργική παντοδυναμία με ισχυρή Βουλή και με την ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου.

10. Να αποσυνδέσουμε την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από το ενδεχόμενο υποχρεωτικής προσφυγής σε γενικές εκλογές. Να προβλέπεται ενιαίο εκλεκτορικό σώμα για την εκλογή Προέδρου, αποτελούμενο από τη Βουλή, τους Περιφερειάρχες και τους Δημάρχους που θα αποφασίζει με απλή ή ακόμα και με σχετική πλειοψηφία και θα διασφαλίζει την ευρύτατη δυνατή νομιμοποίηση του κορυφαίου πολιτειακού λειτουργήματος.